

PREDLOG

EVA: 2012-1611-0123

**ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O DOHODNINI**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM ZAKONA

1.1. Ocena stanja

1.1.1. Veljavni Zakon o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 24/12, 30/12 in 40/12-ZUJF; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2) je bil sprejet v okviru davčne reforme leta 2006 in se je začel uporabljati 1.1.2007. Z ZDoh-2 je določen sistem obdavčitve dohodkov fizičnih oseb, po katerem so aktivni dohodki fizičnih oseb (med katere se všttevajo dohodki iz zaposlitve, iz dejavnosti, iz osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti, iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice ter kategorija drugih dohodkov) obdavčeni na letni ravni po progresivnih stopnjah in ob upoštevanju davčnih olajšav. Pasivni dohodki (med katere se všttevajo dohodki iz kapitala, in sicer obresti, dividende in dobički iz kapitala) pa se obdavčujejo z dohodnino po proporcionalni stopnji in brez upoštevanja davčnih olajšav.

Ugotavljanje davčne osnove od dohodkov fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, z upoštevanjem normiranih odhodkov

1.1.2. Poenostavljen način ugotavljanja davčne osnove od dohodkov iz dejavnosti, kot izjema od splošnega načina ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, je bil v Sloveniji uveden že s prvim slovenskim zakonom, ki je urejal in prvič uvedel dohodnino, kot sintetični davek od vseh dohodkov fizičnih oseb, po katerem se je odmerjala dohodnina za leto 1991. Po tem zakonu so določeni zavezanci, ki so opravljali določene poklicne in druge dejavnosti, ugotavljali davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov.

V okviru davčne reforme leta 2004 se je z Zakonom o dohodnini (Uradni list RS, št. 54/2004, v nadaljnjem besedilu ZDoh-1) pri obdavčevanju dohodkov fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, uvedla splošna možnost ugotavljanja davčne osnove z uporabo normiranih odhodkov, ne glede na vrsto dejavnosti. Višina normiranih odhodkov je bila določena v višini 25%. S prvo vsebinsko pomembnejšo novelo ZDoh-1 s konca leta 2005, se je za kmetijsko in dopolnilno dejavnost, za katero je mogoče davčno osnovo ugotavljati na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, povečal delež priznanih normiranih odhodkov s 25 % na 70 %. S spremembami, ki jih je uvedel ZDoh-2 je bilo na področju določanja davčne osnove fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost z uporabo normiranih odhodkov, večjemu številu zavezancev dana možnost, da se odločijo za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, kar je posledica ureditve iz Zakona o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 42/06, v nadaljnjem besedilu ZGD-1), ki je za določene samostojne podjetnike poenostavil obveznosti v zvezi z vodenjem poslovnih knjig, in zvišanje praga, do katerega je še možen vstop v sistem normiranih odhodkov iz 25.037

eurov (preračun iz 6 milijonov tolarjev, kot je bila meja za vstop v sistem pred sprejetjem ZDoh-2) na 42.000 eurov.

1.1.3. V skladu z ZDoh-2 se davčna osnova od dohodkov iz dejavnosti po osnovnem principu določi kot razlika med prihodki in odhodki, doseženimi v zvezi z opravljanjem dejavnosti, če ni z zakonom drugače določeno. Za ugotavljanje prihodkov in odhodkov se v načelu uporabljajo predpisi o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb. V skladu z zakonom se za ugotavljanje dobička priznajo prihodki in odhodki, ugotovljeni v izkazu poslovnega izida oziroma letnem poročilu, ki ustreza izkazu poslovnega izida in prikazuje prihodke, odhodke in poslovni izid, na podlagi zakona in v skladu z njim uvedenimi računovodskimi standardi. Davčna osnova, to je njeno ugotavljanje oziroma določanje prihodkov in odhodkov, v največji možni meri sledi ugotavljanju izida (dobička) za poslovne namene. Posebej pa so urejene posebnosti, ki izhajajo iz načel in ciljev davčne politike.

Temeljno splošno načelo zakona glede ugotavljanja odhodkov je, da se za ugotavljanje dobička priznajo odhodki, ki so potrebni za pridobitev prihodkov, ki so obdavčeni po zakonu, posebnosti v zvezi s posameznimi vrstami odhodkov pa so podrobneje urejene.

Kot odhodki, ki niso potrebni za pridobitev prihodkov, so opredeljeni odhodki, za katere glede na dejstva in okoliščine izhaja, da:

1. niso neposreden pogoj za opravljanje dejavnosti in niso posledica opravljanja dejavnosti,
2. imajo značaj privatnosti,
3. niso skladni z običajno poslovno prakso.

Opisani način ugotavljanja davčne osnove od dohodkov iz dejavnosti fizičnih oseb zahteva vodenje poslovnih knjig, ki jih predpisujejo področni zakon ZGD-1 in davčni predpisi.

Sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov pa je podredni način ugotavljanja davčne osnove glede na opisan osnovni princip. Glavni namen uvedbe sistema določanja davčne osnove od dohodkov iz dejavnosti fizičnih oseb z upoštevanjem normiranih odhodkov je bil administrativna razbremenitev davčnih zavezancev, ki opravljajo dejavnost.

Davčni zavezanci, ki vstopijo v sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, v skladu z določbami ZGD-1 niso dolžni voditi poslovnih knjig in sestaviti letnega poročila, kar pomeni bistveno administrativno poenostavitev poslovanja. V sistem normiranih odhodkov lahko vstopijo zavezanci, ki niso dolžni voditi poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih in ne vodijo poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih; za druge predpise se ne štejejo davčni predpisi, njegovi prihodki iz dejavnosti v zadnjih zaporednih 12 mesecih, z vključno mesecem oktobrom tekočega leta, ne presegajo 42.000 eurov in ne zaposluje delavcev. Slednji zavezanci lahko pri ugotavljanju davčne osnove naslednjega davčnega leta zahtevajo upoštevanje normiranih odhodkov. Posebej so določeni primerljivi pogoji tudi za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost. Zavezanci, ki ugotavljajo davčno osnovo od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, so dolžni voditi le evidenco izdanih knjigovodskih listin, evidenco osnovnih sredstev in določene druge evidence, ki so vezane na organizacijske in področne predpise.

Znesek normiranih odhodkov je v splošnem določen v višini 25 % prihodkov, razen v primeru kmetijske in gozdarske dejavnosti ter izdelave in prodaje izdelkov domače in umetnostne obrti, ki je določen v višini 70 % prihodkov. Od leta 2009 naprej pa je znesek normiranih odhodkov določen v višini 70 % prihodkov tudi za zavezance, ki opravljajo dejavnost proizvodnje električne energije v okviru malih elektrarn, kar je bilo določeno z Zakonom o

spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 70/08). Zavezancem, ki se odločijo za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov se upoštevajo prihodki ob njihovem plačilu (princip plačane realizacije), dodatno se jim priznajo kot zmanjšanje davčne osnove še za njih plačani obvezni prispevki za socialno varnost.

Davčni zavezanci, ki opravljajo dejavnost in svojo davčno osnovo ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, akontacijo dohodnine iz dejavnosti izračunavajo v davčnem obračunu, ki so ga dolžni predložiti sami za celotno davčno obdobje. Za davčne zavezance, ki opravljajo dejavnost in svojo davčno osnovo ugotavljajo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov pa se akontacijo dohodnine izračunava na podlagi davčnega obračuna z davčnim odtegljajem, ki ga predloži plačnik davka ob izplačilu dohodka prejemniku. Če v primeru iz prvega odstavka tega člena dohodek iz dejavnosti izplača oseba, ki ni plačnik davka, akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca.

1.1.4. Iz razpoložljivih podatkov za skupaj skoraj 94.900 analiziranih fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, in so v letu 2010 ugotavljale davčno osnovo v davčnem obračunu oziroma poenostavljeno, se ugotavlja, da bi lahko, glede na veljavne pogoje (prihodki ne presegajo 42.000 eurov in nima zaposlenih) davčno osnovo na poenostavljen način ugotavljalo okrog 50,0 % analiziranih zavezancev, dejansko pa jih je poenostavljeno davčno osnovo ugotavljalo le 8.276 zavezancev ali 8,7 % analiziranih zavezancev.

Med zavezanci, ki so ugotavljali davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, je bilo po podatkih takih, ki so imeli normirane odhodke v višini 25 % v letu 2010 nekaj manj kot 70 % in so obračunali 55,2 mio eurov prihodkov, kar pomeni približno 9.770 eurov na zavezanca. Med njimi je bilo približno 44 % zavezancev, ki so svojo davčno osnovo ugotavljali z upoštevanjem posebne osebne olajšave (samozaposleni v kulturi, samostojni kulturniki in samostojni športniki). Skupaj so obračunali 29,5 mio eurov dohodkov.

Davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov v višini 70 % pa je v letu 2010 ugotavljalo 2.622 zavezancev (29 % zavezancev, ki so ugotavljali davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov) in so skupaj obračunali prihodke v višini 26,7 mio eurov oz. 10.190 eurov na zavezanca.

Dohodki prostovoljcev

1.1.5. V začetku marca 2011 je začel veljati Zakon o prostovoljstvu, ki celovito ureja sistem prostovoljstva in prostovoljskega dela ter med drugim tudi zagotavljanje določenih pravic prostovoljcem iz naslova opravljanja tovrstnega dela.

Ob sprejemanju navedenega zakona je bilo izpostavljeno, da ima prostovoljsko delo v Sloveniji dolgo tradicijo in je v času zaostrenih ekonomskih in družbenih razmer še pomembnejše. Prispeva k zniževanju revščine, višji zaposljivosti prebivalstva, razvoju demokracije ter spodbujanju aktivnega državljanstva. Ugotovljeno je bilo, da v zadnjem obdobju postaja prostovoljsko delo vedno bolj pomembno tudi na področju dopolnjevanja storitev države in preskrbe s socialnimi storitvami, s čimer omogoča nižje stroške ter večjo dostopnost prebivalstva do le-teh, zato prostovoljsko delo tako pomembno prispeva k družbeni blaginji. Zakonsko urejanje prostovoljskega dela ni potrebno zgolj zaradi urejanja odnosov vseh vključenih akterjev, temveč predvsem zaradi priznanja pomembnosti tega področja za družbo ter vzpostavitve stimulativnega okolja za njegov hitrejši razvoj.

Zakon o dohodnini, ki ureja sistem obdavčitev dohodkov fizičnih oseb, trenutno določa oprostitve plačila dohodnine od določenih povračil stroškov (prevoza, nočitve in dnevnice), ki se nanašajo na delo prostovoljcev, izhajajoč iz predpostavke, da prostovoljci ne prejemajo drugih dohodkov oziroma nadomestil za opravljanje svojega dela. Z Zakonom o prostovoljstvu pa so bile poleg navedenih povračil stroškov določene še nekatere druge pravice prostovoljcem iz naslova opravljanja prostovoljskega dela, ki davčno niso posebej urejene.

Bonitete

1.1.6. Boniteta za uporabo službenega vozila za privatne namene je določena v odvisnosti od višine nabavne vrednosti vozila, ta pa je med drugim različna tudi v odvisnosti od načina nabave vozila s strani delodajalca. Glede na veljavno zakonsko določbo se davek na dodano vrednost ne upošteva v nabavni vrednosti vozila v primeru poslovnega najema, kar vpliva na neenako davčno obravnavo delojemalcev v odvisnosti od načina pridobitve vozila delodajalca.

Investicijski skladi

1.1.7. Po ZDoh-2 imajo dohodki od vrednostnih papirjev in pravic iz vrednostnih papirjev, ki jih izdajo gospodarske družbe, zadruga in druge oblike organiziranja, ki so ustanovljene v skladu s predpisi v Sloveniji, vključno z dobičkom iz kapitala, doseženim z njihovo odsvojitvijo, vir v Sloveniji. Dohodki iz vzajemnega sklada, vključno z dobičkom iz kapitala, doseženim z odsvojitvijo investicijskih kuponov oziroma enot premoženja vzajemnega sklada (v nadaljnjem besedilu: investicijskih kuponov), imajo vir v Sloveniji, če vzajemni sklad upravlja družba za upravljanje, ki je rezident Slovenije po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

S sprejemom Zakona o investicijskih skladih in družbah za upravljanje (Uradni list RS, št. 77/11; v nadaljevanju: ZISDU-2) v lanskem letu se je povečala raznovrstnost možnih oblik investicijskih skladov v Sloveniji. Tako se v Sloveniji lahko oblikujejo oziroma ustanovijo naslednje oblike investicijskih skladov: vzajemni sklad, krovni sklad, alternativni sklad in investicijska družba. Hkrati se je z ZISDU-2, s katerim so bile med drugim implementirane določbe UCITS IV direktive (tj. Direktiva 2009/65/ES z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje), uvedel tudi t.i. potni list za družbe za upravljanje UCITS skladov (kar na splošno pomeni, da lahko UCITS sklad v Sloveniji oblikuje in ga upravlja družba za upravljanje druge države članice EU).

Odsvojitve nepremičnin v postopkih razlastitev

1.1.8. Po ZDoh-2 se dohodnine ne plača od dobička, doseženega z odsvojitvijo nepremičnine v primeru prenosa nepremičnine iz naslova razlastitev, po predpisih, ki urejajo to področje. Navedena oprostitve zajema tudi prodajne pogodbe, ki so sklenjene namesto razlastitev (velja pa za tovrstne pogodbe oprostitve davka na promet nepremičnin po Zakonu o davku na promet nepremičnin (Uradni list RS, št. 117/06), pri čemer je pri razlagi te določbe prihajalo do nejasnosti. Po mnenju nekaterih resornih organov te nejasnosti glede obdavčevanja teh razmerij povečujejo pritisk na uvedbo razlastitvenih postopkov in manjšo pripravljenost lastnikov nepremičnin skleniti prodajne pogodbe brez uvedbe razlastitvenega postopka.

1.2. Razlogi za sprejem zakona

Obdavčitev dohodkov fizičnih oseb zahteva tekoče spremljanje in prilagajanje ureditve, tako zaradi zasledovanja ciljev davčne politike, zaradi gospodarskih razmer, zaradi težav, ki nastajajo pri izvajanju zakona kot tudi zaradi sprememb predpisov na drugih področjih. Ukrepi, ki se predlagajo s predmetno novelo tako urejajo nekatera področja obdavčevanja dohodkov fizičnih oseb, ki so bila namenjena poenostavitvi poslovanja fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost in v praksi niso zaživel v zadostnem obsegu (ugotavljanje davčne osnove fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, z uporabo normiranih odhodkov), ali je pri izvajanju določb prihajalo do določenih težav (boniteta za uporabo službenega motornega vozila v zasebne namene in obdavčevanje izplačil odškodnin pri razlastitvi). Poleg tega se z zakonom uvajajo določene rešitve za davčno obravnavo dohodkov, ki jih ureja spremenjena oziroma na novo sprejeta področna zakonodaja (Zakon o prostovoljstvu).

Ugotavljanje davčne osnove od dohodkov fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, z upoštevanjem normiranih odhodkov

1.2.1. Finančna kriza in kriza eura v Republiki Sloveniji povzročata težek gospodarski položaj in razvojni zastoj. Vlada poskuša z različnimi ukrepi, tudi ukrepi davčne politike, spodbuditi gospodarsko rast in zagotoviti zdrav trajnostni razvoj. Državni zbor je na predlog vlade že potrdil davčne ukrepe za razbremenitev gospodarstva – to je zvišanje davčnih olajšav za zavezance, ki opravljajo dejavnost po ZDoh-2. Prav tako je bilo zaznano, da administrativne obremenitve pri izpolnjevanju davčnih obveznosti še posebej omejujejo pri poslovanju male podjetnike, zato se kot eden od ukrepov za podporo malim podjetnikom predlaga nadgradnja sistema ugotavljanja davčne osnove iz dejavnosti z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, katere namen je nadaljnja poenostavitev obstoječih davčnih postopkov, ki so še posebej zapleteni za majhna podjetja. Navedena administrativna poenostavitev davčnega poslovanja majhnih podjetij bi pomenila spodbujanje rasti podjetništva in odpiranje novih delovnih mest.

Iz podatka o številu davčnih zavezancev, ki opravljajo dejavnost, in so vključeni v sistem ugotavljanja davčne osnove z uporabo normiranih odhodkov izhaja, da se za obstoječi sistem normiranih odhodkov odloča zelo malo davčnih zavezancev, ki izpolnjujejo pogoje. Kot razlogi za to se navajajo prenizka stopnja normiranih odhodkov, prenizek prag za vstop v sistem normiranih odhodkov in premajhna administrativna poenostavitev za zavezance znotraj sistema normiranih odhodkov.

Dohodki prostovoljcev

1.2.2. Z Zakonom o prostovoljstvu so bile določene nove pravice prostovoljcem iz naslova opravljanja prostovoljskega dela, ki davčno posebej niso urejene. Glede na naravo prostovoljskega dela, ki ga posameznik opravlja v dobro drugih ali v splošno korist ter brez pričakovanja plačila in neposrednih ali posrednih materialnih koristi zase, prostovoljec v prostovoljsko delo vplaga lastni prosti čas in znanje, ob tem pa ima v zvezi z opravljanjem prostovoljskega dela določene stroške.

Tako mora po Zakonu o prostovoljstvu prostovoljska organizacija, če je z dogovorom o prostovoljskem delu tako dogovorjeno, prostovoljcu povrniti naslednje stroške, ki so nastali zaradi izvajanja ali v zvezi z izvajanjem prostovoljskega dela:

- potne stroške, stroške prehrane in nastanitve;

- stroške prevoza in druge stroške povezane s potjo in bivanjem v tujini, če gre za prostovoljsko delo v tujini;
- nadomestilo za uporabo lastnih sredstev, ko gre za sredstva, ki so značilna, nujna in običajna za opravljanje določenega prostovoljskega dela in so kot taka določena v predpisih, ki urejajo delovna razmerja ali v posebnih predpisi in internih aktih prostovoljske organizacije;
- nadomestilo za osebne stroške tujcu, ki je bil v Republiko Slovenijo napoten na opravljanje organiziranega prostovoljskega dela, če je bilo s tujo prostovoljsko organizacijo, ki je tujca v Republiko Slovenijo napotila, tako dogovorjeno in če je slednja za tako izplačilo zagotovila potrebna sredstva;
- plačilo za nezgodno zavarovanje prostovoljca, ki mora biti zavarovan v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljstvo za čas opravljanja prostovoljskega dela.

Poleg navedenih povračil stroškov in nadomestil Zakon o prostovoljstvu določa tudi državno nagrado in priznanja za izjemne dosežke na področju prostovoljstva ter možnost določitev teh nagrad in priznanj tudi v okviru samoupravnih lokalnih skupnosti. Poleg tega navedeni zakon daje tudi podlago za možnost podelitve letnih nagrad za izjemne dosežke, ki jih izplača prostovoljska organizacija.

Ker gre za novo sistemsko ureditev prostovoljskega dela in pravic prostovoljcev je navedeno delo in dohodke iz tega naslova potrebno ustrezno umestiti v Zakon o dohodnini in zanje določiti ustrezno davčno obravnavo.

Bonitete

1.2.3. Boniteta za uporabo službenega vozila za privatne namene v delu, ki se nanaša na davčno osnovo, ni povsem ustrezno urejena, saj določa različno davčno osnovo za obračun bonitete delojemalcev v odvisnosti od načina pridobitve vozila s strani delodajalca, zato je potrebna dopolnitev zakona v smeri večjega poenotenja davčne osnove.

Investicijski skladi

1.2.4. Ker se na podlagi lani sprejetega ZISDU-2 v Sloveniji lahko oblikujejo oziroma ustanovijo tudi nove oblike investicijskih skladov in ker je bil z ZISDU-2 med drugim (na podlagi UCITS IV direktive) uveden tudi t.i. potni list za družbe za upravljanje UCITS skladov (kar pomeni, da lahko UCITS sklad v Sloveniji oblikuje in ga upravlja družba za upravljanje druge države članice EU), je treba opraviti spremembe v zakonu v smeri izenačitve davčne obravnave različnih vrst investicijskih skladov glede pravil vira dohodka, tako da za določanje pravil vira dohodka ni več pomembno ali je družba za upravljanje, ki upravlja investicijski sklad, rezident Slovenije ali ne. Prav tako je treba v obdavčitev vključiti dohodek, ki ga dosegajo vlagatelji v investicijske sklade, ne glede na vrsto investicijskega sklada in ne glede na to, kje je tak sklad oblikovan oziroma ustanovljen.

Odsvojitvev nepremičnin v postopkih razlastitev

1.2.5. Pri razlagi obstoječe določbe ZDoh-2, ki ureja oprostitev dohodnine v primerih razlastitev je prihajalo do nejasnosti, ali so v oprostitve vključene tudi odškodnine, ki jo je razlastitveni upravičenec prejel na podlagi sprejete ponudbe za odkup (tj. na podlagi pogodbe). Zaradi nejasne davčne obremenitve teh odškodnin, se je povečeval pritisk na izvedbo razlastitvenih postopkov, v katerih se je izplačala odškodnina za razlastitev na podlagi odločbe o razlastitvi, ki pa so bile zakonsko jasno izvzete iz obdavčitve. Iz navedenih

razlogov je treba opraviti spremembe v zakonu v smeri jasnosti določitve oprostitve odsvojitve nepremičnin pred, med ali v razlastitvenih postopkih, saj z vidika načela enake davčne obravnave davčnih zavezancev v enakih položajih. S tem bi dosegli transparentno in nedvoumno davčno obravnavo zavezancev, ki nepremičnine odsvojijo pred, med ali v razlastitvenem postopku (tj. na podlagi pogodbe ali odločbe). Posledično pa se z jasno in nedvoumno dikcijo člena lahko posledično skrajša postopke pridobivanja nepremičnin v javnem interesu v primerih, ko se ti postopki niso zaključevali zaradi teženj lastnikov nepremičnin po davčnih prihrankih. S spremembo bo za primere odsvojitve nepremičnin v javnem interesu pred in med razlastitvenim postopkom na podlagi pogodbe namesto razlastitve, jasno določeno, da se obravnava enako kot odsvojitve na podlagi odločbe o razlastitvi.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE ZAKONA

2.1. Cilji

Ugotavljanje davčne osnove od dohodkov fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, z upoštevanjem normiranih odhodkov

2.1.1. Cilj predlaganega zakona je dodatna administrativna razbremenitev malih podjetnikov pri izpolnjevanju njihovih davčnih obveznosti ter povečanje njihove pravne varnosti v povezavi z večjo gotovostjo glede ugotavljanja davčne osnove. Preko nadaljnje poenostavitve davčnega poslovanja podjetnikov z nadgradnjo obstoječega sistema normiranih odhodkov se želi doseči spodbujanje malega podjetništva, saj bo sistem normiranih odhodkov dostopen širšemu krogu davčnih zavezancev, odstotek normiranih odhodkov pa bo določen občutno višje, zaradi česar bo sistem ugotavljanja davčne osnove na podlagi normiranih odhodkov poslovno bolj sprejemljiv.

Dohodki prostovoljcev

2.1.2. Pri določitvi davčne obravnave dohodkov prostovoljcev in pod določenimi pogoji in do določenih višin določeni oprostitvi plačevanja dohodnine od nekaterih prejemkov, ki jih v skladu z Zakonom o prostovoljstvu prejemajo fizične osebe, ki opravljajo prostovoljska dela, se zasleduje cilj spodbujanja družbeno koristnih aktivnosti posameznikov, ki s svojim znanjem in izkušnjami prispevajo k izboljšanju kakovosti življenja posameznikov in družbenih skupin ter k razvoju solidarne, humane in enakopravne družbe.

Bonitete

2.1.3. Z dopolnitvijo definicije nabavne vrednosti, ki je osnova za vrednotenja bonitet v obliki privatne uporabe službenih osebnih motornih vozil se zasleduje cilj odprave ugotovljene neenakosti pri določanju vrednosti bonitet v primerih različnih načinov pridobitve motornega vozila (lastništvo, finančni ali operativni najem vozila).

Investicijski skladi

2.1.4. Pri določitvi pravil vira dohodka od investicijskih skladov se zasleduje cilj odprave neenakosti med skladi, ki so oblikovani v Sloveniji in jih upravljajo družbe za upravljanje, ki

so ustanovljene v Sloveniji, in skladi, ki so oblikovani v Sloveniji in jih upravljajo družbe za upravljanje druge države članice EU.

Odsvojitve nepremičnin v postopkih razlastitev

2.1.5. Z jasno in nedvoumno določitvijo oprostitve plačevanja dohodnine od dobička iz kapitala, doseženega s prenosom nepremičnin iz naslova razlastitev, po predpisih, ki urejajo to področje, se zasleduje cilj transparentne in jasne davčne obravnave zavezancev, ki nepremičnine odsvojijo pred, med ali v razlastitvenih postopkih. Posledično se s tem želi doseči tudi skrajšanje postopkov pridobivanja nepremičnin v javnem interesu, saj bo jasna določitev enake davčne obravnave prenosov nepremičnin iz naslova razlastitev v javnem interesu na podlagi pogodbe med strankama in prenosov nepremičnin na podlagi odločbe o razlastitvi, ki jo izda pristojni državni organ, odpravila negotovosti glede davčne obremenitve odškodnin, izplačanih v navedenih postopkih razlastitve.

2.2. Načela

Načela tega zakona v splošnem ne odstopajo od temeljnih načel veljavnega zakona, razen glede načela enake davčne obravnave najmanjših davčnih zavezancev, ki dosegajo dohodke iz dejavnosti, in kjer predlagatelj predlaga, da se pri ugotavljanju njihove davčne obveznosti, da večji poudarek načelu ekonomičnosti pri izpolnjevanju davčnih obveznosti na strani zavezancev in ekonomičnosti davčnega nadzora na strani davčnega organa.

Načelo enake davčne obravnave (vodoravne in navpične enakosti) se zagotavlja preko sintetične obdavčitve vseh aktivnih dohodkov fizičnih oseb. Predlog zakona z uvedbo cedularne obdavčitve davčnih zavezancev, ki opravljajo dejavnost, in se odločijo za vstop v sistem normiranih odhodkov, sicer odstopa od tega načela na račun večje ekonomičnosti pri izpolnjevanju davčnih obveznosti. Ker pa je uvedena možnost izbire za vstop v sistem normiranih odhodkov, preko takšne ureditve pa se zasledujejo cilji, ki so za davčne zavezance ugodni (dodatna administrativna razbremenitev malih podjetnikov), je odstop od splošnega načela sintetične obdavčitve aktivnih dohodkov sprejemljiv. Poleg tega takšna ureditev zasleduje načelo enake obravnave fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost in pravnih oseb, ko ugotavljajo davčno obveznost z uporabo normiranih odhodkov.

2.3. Poglavitne rešitve zakona

2.3.1. Ugotavljanje davčne osnove od dohodkov fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, z upoštevanjem normiranih odhodkov

S predlagano spremembo zakona se:

- določa višji limit prihodkov iz opravljanja dejavnosti, ki je določen kot pogoj za vstop v sistem normiranih odhodkov, in sicer v višini 50.000 eurov in spreminja obdobje, ki je relevantno za ugotavljanje izpolnjevanja prihodkovnega pogoja za vstop in obstanek v sistemu ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. V zvezi z določanjem limita se za potrebe določanja višine prihodkov določajo pravila kaj se šteje za novo opravljanje dejavnosti in določajo kriteriji kaj se šteje v prihodke zavezanca oziroma oseb, katerih prihodki se upoštevajo pri odločitvi o izpolnjevanju prihodkovnega pogoja;
- dviguje višina normiranih odhodkov na 60 % davčno priznanih prihodkov;

- za zavezance, ki se bodo po lastni izbiri (opcijski sistem) vključili v sistem normiranih odhodkov, uvaja ugotavljanje prihodkov po principu obračunane realizacije, s čimer se jih pri ugotavljanju prihodkov izenačuje z davčnimi zavezanci, ki opravljajo dejavnost, in niso vključeni v sistem normiranih odhodkov. S tem ukrepom se ukinja ugotavljanje prihodkov po principu plačane realizacije;
- namesto zahteve za vstop v sistem normiranih odhodkov uvaja priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, ki se bo opravila v okviru obračuna akontacije davka od dohodka iz dejavnosti. Rok za vstop v sistem se določa v zakonu, ki ureja davčni postopek, pri čemer se določa prekluzivnost tega roka. Slednje pomeni, da se bo priglasitev zavezanca, ki bo opravljena po predpisanem roku za priglasitev, zavrгла kot prepozna;
- uvaja samodejno podaljševanje načina ugotavljanja davčne osnove od dohodkov iz dejavnosti z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. S tem bo ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov nadalje poenostavljeno, saj po vstopu v sistem ugotavljanja davčne osnove od dohodkov iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov davčnemu zavezancu več ne bo treba vsako znova leto priglasiti takšnega načina ugotavljanja davčne osnove. Šteje se, da zavezanec želi ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, če davčnega organa ne obvesti drugače. V skladu s predlagano rešitvijo bo zavezanec davčni organ obvestil le o izstopu iz sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov;
- predpisuje dolžnost ugotavljanja izpolnjevanja pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Če bo zavezanec ugotovil, da za davčno leto več ne izpolnjuje pogojev za ugotavljanje davčne osnove na tak način, bo dolžan za to davčno leto ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov;
- uvaja cedularna obdavčitev davčnih zavezancev, ki se odločijo za ugotavljanje svoje davčne osnove iz opravljanja dejavnosti z uporabo normiranih odhodkov. Slednje pomeni dodatno poenostavitev davčnega poslovanja, na podlagi katerega se bo davek, ki ga bodo izračunali in plačali davčni zavezanci, ki opravljajo dejavnost in ugotavljajo svojo davčno osnovo z uporabo normiranih odhodkov, štel za dokončni davek in se ne bo poračunal na letni ravni v okviru izračunavanja letne dohodninske obveznosti;
- bo davčna obveznost obračunavala z uporabo fixsne davčne stopnje v višini 20%;
- ukinja možnost uveljavljanja dejanskih stroškov obveznih prispevkov za socialno varnost;
- ukinjajo izjeme za dejavnosti, ki se jim po veljavni ureditvi omogoča 70% normiranih odhodkov;
- ukinja specialna ureditev o pogojih za vstop v sistem normiranih odhodkov za zavezance, ki opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost. S spremembo se glede pogojev za vstop v sistem ugotavljanja davčne osnove z uporabo dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov davčni zavezanci, ki opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, izenačujejo s pogoji, ki veljajo za ostale fizične osebe, ki opravljajo dejavnost. Razlog za spremembo je v spremembi pogojev za vstop v sistem normiranih odhodkov, ki več niso vezani na število zaposlenih pri davčnem zavezancu, ki opravlja dejavnost. Posledično tudi ni razloga, da bi se pri zavezancih, ki opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost, določala posebna ureditev za vstop v sistem normiranih odhodkov, glede na število članov kmečkega gospodinjstva;
- spreminja način izračunavanja davčne obveznosti. V skladu s predlogom bodo davčni zavezanci, ki svojo davčno osnovo ugotavljajo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, davčno obveznost izračunavali v davčnem

obračunu in ne več z odločbo davčnega organa, ki je izdana na podlagi napovedi davčnega zavezanca. Posledično njihovi poslovni partnerji ne bodo več dolžni obračunavati davčnega odtegljaja od posameznih plačil, niti predlagati obračuna davčnega odtegljaja.

2.3.2. Dohodki prostovoljcev in donacije za splošnokoristne namene

S predlagano spremembo zakona se v zvezi z davčno obravnavo dohodkov prostovoljcev:

- določa, da se dohodki prostovoljcev, ki so določeni z Zakonom o prostovoljstvu, davčno obravnavajo kot kategorija drugi dohodki. S tem se želi doseči poenotena davčna obravnava prejemkov, ki izhajajo iz prostovoljnega sodelovanja posameznikov v različnih nepridobitnih dejavnostih, za katero praviloma ne prejmejo plačila za delo, temveč povračila stroškov. V veljavnem Zakonu o dohodnini so v teh primerih, ki vključujejo tudi prostovoljsko delo, povračila stroškov prevoza, nočitve in dnevnice pod določenimi pogoji in do določene višine oproščena plačila dohodnine, in sicer med drugimi dohodki.
- pri določanju davčne osnove se - glede na to, da so bila z Zakonom o prostovoljstvu določena še nekatera druga nadomestila stroškov, ki jih lahko prejemajo prostovoljci od prostovoljske organizacije na podlagi opravljanja prostovoljskega dela, s ciljem spodbujanja sistemsko reguliranega opravljanja prostovoljskega dela, poleg že urejenih oproščenih povračil stroškov prevoza, nočitev in dnevnice - določa še nekatera nadomestila stroškov in nagrade, ki se pod določenimi pogoji in do določene višine ne všttevajo v davčno osnovo (nadomestilo za uporabo lastnih sredstev prostovoljca, nadomestilo za osebne stroške prostovoljcu, ki je napoten na opravljanje organiziranega prostovoljskega dela iz tujine v Slovenijo ali iz Slovenije v tujino na podlagi evropskega ali mednarodnega programa ali na podlagi dogovora s prostovoljsko organizacijo, nagrada, ki jo prostovoljska organizacija izplača prostovoljcu za izjemne dosežke) ter plačilo prostovoljske organizacije za nezgodno zavarovanje prostovoljca.
- določa oprostitev dohodnine od državnih nagrad in priznanj za izjemne dosežke na področju prostovoljstva ter nagrad in priznanj za izjemne dosežke na področju prostovoljstva, ki jih izplačujejo samoupravne lokalne skupnosti, kar je primerljivo ureditvi davčne obravnave, ki velja za druge primerljive nagrade in priznanja, ki jih podeljuje država ali samoupravne lokalna skupnost.

V zvezi z donacijami se širi obseg namenov, določenih v prvem odstavku 66. člena zakona, za katere je možno uveljavljati davčno olajšavo za donacije, ki jo lahko zavezanci uveljavljajo za določen znesek izplačil, in sicer tudi za splošno koristne namene.

2.3.3. Bonitete

S predlagano spremembo se določa, da se ne glede na način pridobitve vozila v nabavno vrednost vozila, ki je osnova za določanja višine bonitete delojemalca, všteta davek na dodano vrednost.

2.3.4. Investicijski skladi

S predlagano spremembo se določa, da imajo dohodki iz investicijskih skladov, vključno z dobičkom iz kapitala, doseženim z odsvojitvijo investicijskih kuponov ali delnic, vir v Sloveniji, če je investicijski sklad oblikovan oziroma ustanovljen v Sloveniji, ne glede na to ali ga

oblikuje in upravlja družba za upravljanje, ki je ustanovljena v Sloveniji ali družba za upravljanje druge države članice.

2.3.5. Odsvojitvev nepremičnin v postopkih razlastitev

S predlagano spremembo se določa jasna in nedvoumna ureditev oprostitve dohodnine od dobička iz kapitala, doseženega s prenosom nepremičnine iz naslova razlastitev, po predpisih, ki urejajo to področje, pri čemer se zaradi nejasnosti v praksi izrecno predpisuje oprostitvev tudi za primere, ko se namesto razlastitve na podlagi odločbe o razlastitvi, nepremičnina odsvoji s sklenitvijo pogodbe pred ali med razlastitvenim postopkom.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNO FINANČNA SREDSTVA

3.1. Predlagana sprememba zakona bo po oceni znižala prihodke državnega proračuna iz naslova dohodnine v letu 2013 za približno 2,3 mio eurov.

Med poglavitnimi rešitvami predloga zakona bo imela vpliv na javnofinančne prihodke le sprememba sistema ugotavljanja davčne osnove od dohodkov fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, z upoštevanjem normiranih odhodkov, in sicer:

Po podatkih iz davčnih obračunov akontacije dohodnine od dohodkov iz dejavnosti je za leto 2010 skoraj 60.000 (68 % vseh, ki so oddali obračun) zavezancev imelo računovodsko priznane prihodke do višine 50.000 eurov. Skupaj so obračunali 961,0 mio eurov prihodkov (16,9 % vseh prihodkov). V povprečju so prihodki znašali 16.260 eurov na zavezanca. Med njimi je bilo 15.789 zavezancev, ki so uveljavljali v tem letu davčno izgubo. Davčno obveznost pa je obračunalo 35,3 % zavezancev v višini 11,1 mio eurov oz. 532,5 eurov na zavezanca. Ob upoštevanju podatkov je povprečna davčna stopnja, merjena kot davčna obveznost v osnovi za dohodnino po davčnih olajšavah iz dejavnosti, znašala v tem letu skoraj 18 %.

Izhajajoč iz obračunskih podatkov je bila pripravljena ocena finančnih učinkov predlagane spremembe ugotavljanja davčne osnove fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, z uporabo normiranih odhodkov, in sicer na skupini zavezancev, ki so imeli prihodke nižje od 50.000 eurov. Ocena finančnih učinkov je pripravljena na predpostavki, da se bodo za sistem normiranih odhodkov odločili tisti zavezanci, ki bodo imeli s tako predlagano rešitvijo nižje stroške povezane z opravljanjem dejavnosti, obenem pa bo nižja tudi njihova končna davčna obveznost. Ob upoštevanju teh predpostavk in davčni stopnji v višini 20 %, kot je določena s tem zakonom, je ureditev ugodnejša za približno 5.200 davčnih zavezancev, ki bodo skupaj obračunali približno 1 mio eurov davčne obveznosti več.

Pri skupni oceni finančnih učinkov predlagane spremembe zakona so upoštevani tudi tisti zavezanci, ki so v letu 2010 ugotavljali svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov (v višini 25 % oz. 70 %) in bo imela sprememba zakona posledico tudi na njihovo davčno obveznost. Ob upoštevanju davčne stopnje v višini 20 % in ob predpostavki nespremenjenih dohodkov teh zavezancev, bo tako pripravljena sprememba zakona, po oceni znižala prihodke iz naslova dohodnine v višini približno 3,3 mio eurov.

Predlagana sprememba sistema ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov bo po oceni torej znižala prihodke državnega proračuna iz naslova dohodnine v letu 2013 za približno 2,3 mio eurov.

V oceni finančnih učinkov za državni proračun ni bilo mogoče oceniti, v kakšni meri bo administrativno ugodnejši način ugotavljanja davčne osnove spodbudil subjekte, ki danes nimajo urejenega formalnega statusa njihove dejavnosti, da iz polja sive ekonomije preidejo v zakonito opravljanje dejavnosti.

3.2. Hkrati, ko bo v državnem proračunu prišlo do znižanja prihodkov iz naslova dohodnine, bo lahko prišlo do zvišanja odhodkov iz naslova socialnih transferov.

3.3. Predlog ima, zaradi spremembe ugotavljanja davčne osnove fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, z uporabo normiranih odhodkov, za tiste zavezance, ki se bodo za ta sistem odločili, manjše negativne učinke tudi na prihodke blagajn zdravstvenega oziroma pokojninskega in invalidskega zavarovanja, saj bodo imeli davčni zavezanci, ob tako predlaganem sistemu normiranih odhodkov nižji dobiček, ki se upošteva za določitev zavarovalne osnove za prispevke.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje zakona v proračunu ni potrebno zagotoviti dodatnih sredstev.

Nadzor nad izvajanjem zakona bo opravljala Davčna uprava RS.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

Določanje načina obdavčevanja malih podjetnikov je v davčni pristojnosti posamezne države članice EU.

5.1. Prikaz ureditve obdavčevanja fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost in ugotavljajo svojo davčno osnovo z uporabo normiranih odhodkov v drugih pravnih sistemih ¹

5.1.1. Avstrija

Avstrija ima možnost uveljavljanja pavšalnih odhodkov.

V dohodek iz dejavnosti se vključuje dohodek iz poklicnih in drugih neodvisnih storitev ter dohodek iz trgovanja in poslovanja. Stroški, ki nastanejo v zvezi s pridobivanjem, zagotavljanjem in ohranjanjem obdavčljivega dohodka, se na splošno priznajo kot odbitek pri ugotavljanju davčne osnove.

Poslovni dobiček se lahko izračunava po dveh metodah – metoda plačane realizacije ali metoda nastanka poslovnega dogodka. Dobiček se izračunava za obdobje koledarskega

---

¹ Vir informacij: European Tax Handbook 2011.

leta, lahko pa davčni zavezanec zaprosi za spremembo davčnega obdobja, ki je različno od koledarskega leta.

Davčni zavezanci, ki niso dolžni voditi poslovnih knjig in jih ne vodijo na podlagi prostovoljne odločitve morajo svoj dohodek ugotavljati po metodi plačane realizacije. Slednji se lahko v primeru, da izpolnjujejo še določene dodatne pogoje, odločijo za uporabo poenostavljene metode plačane realizacije. Davčni zavezanci, ki niso dolžni voditi poslovne knjige in jih ne vodijo na prostovoljni bazi, prihodki prejšnjega leta ne presegajo 220.000 EUR in pridobiva prihodke izključno iz trgovanja, poslovanja ali iz poklicnih in drugih neodvisnih storitev, lahko ugotavlja svoje dohodke z uporabo normiranih stroškov, namesto da bi odšteli dejanske stroške. Taki stroški se izračunajo kot procent od bruto dohodka in se na splošno gibljejo od 12% (za dohodek iz dejavnosti na splošno) do 6% (za dejavnost poučevanja in znanstveno dejavnost), a največ za 12% ali 6% od 220.000 evrov. Poleg normiranih odhodkov si lahko upoštevajo tudi dejanske odhodke pri naslednjih kategorijah: stroški prodaje, surovine, stroške polproduktov, plače (vključno s socialnimi zavarovanji).

5.1.2. Belgija

Belgija ima možnost uveljavljanja pavšalnih odhodkov – normirani odhodki, za katerega se lahko odločijo zavezanci, ki opravljajo poklicne dejavnosti. Pavšalni odhodek je določen v določenem procentu od prihodka po odbitku prispevkov za socialno varnost, in sicer:

- 28,7% do 5.300 EUR prihodka;
- 10% nad 5.300 do 10.530 EUR;
- 5% nad 10.530 do 17.530 EUR;
- 3% nad 17.530.

Zgornji limit pavšalnega odhodka pa je 3.670 EUR. Ni mogoče kombinirati uporabo pavšalnih odhodkov z uveljavljanjem dejanskih odhodkov.

5.1.3. Češka

V češkem davčnem sistemu obdavčitve podjetnikov posameznikov poznajo možnost normiranih odhodkov (80% za podjetnike v kmetijskih in industrijskih aktivnostih, 60% za podjetnike v drugih aktivnostih, za katere je bilo izdano dovoljenje za trgovanje (trade licence), 40% za podjetnike v kateri koli drugi poslovni dejavnosti) in možnost, da se mu določi ocena odmere v začetku davčnega obdobja. To je možno samo za kmetijske in druge poslovne aktivnosti, če ne zaposluje, prihodki preteklega leta ne presegajo 5 MIL CZK in ni udeležen v kakršnikoli organizaciji brez pravne osebnosti. Prošnja za takšno določitev davčne osnove mora vključevati podatke o pričakovanih dohodkih in odhodkih in druge podatke, ki so relevantni za ugotavljanje davčne obveznosti. Davčna obveznost se nato izračuna preko fiksne davčne stopnje, ki se jo aplicira na ocenjeno davčno osnovo. Davčna osnova ne sme biti nižja kot bi bila, če bi se apliciral opcijski normirani odhodek in ne nižji od 600 CZK na davčno obdobje. Tako izračunan davek je končni davek.

5.2. Prikaz ureditve obdavčevanja dohodkov prostovoljcev iz opravljanja prostovoljskih del v drugih pravnih sistemih ²

Iz mednarodnih baz podatkov, ki so na voljo, ne izhaja, da bi kakšna izmed držav Evropske Unije ali EGP v zakonih o obdavčevanju eksplicitno imela urejeno oprostitev dohodnine od dohodkov, ki so pridobljeni iz opravljanja prostovoljskega dela.

---

² Vir informacij: European Tax Handbook 2011 in spletna baza IBFD (<http://online.ibfd.org/collections>).

Med državami, kjer je mogoče v zakonih o obdavčevanju zaslediti izrecne oprostitve dohodkov prostovoljcev so: Kanada, Nova Zelandija in Srbija. Medtem pa imata Makedonija in Italija v predpisih, ki urejajo prostovoljsko delo, predviden izvzem iz obdavčevanja določenih stroškov, ki jih dobi povrnjene prostovoljec.

5.2.1 Kanada

Kanada ima v svojem zakonu, ki ureja obdavčevanje dohodkov fizičnih oseb (Income Tax Act), med splošnimi določbami obdavčevanja plač določeno, da se ne plačuje davka na dohodek za prvih 1000 CAD kakršnegakoli honorarja, ki ga je plačala državna institucija določenim prostovoljcem, ki opravljajo urgentna dela (prostovoljci v ambulantnih vozilih, prostovoljni gasilci in prostovoljni reševalci).

5.2.2 Nova Zelandija

Nova Zelandija ima v svojem zakonu, ki ureja obdavčevanje dohodkov fizičnih oseb (Income Tax Act 2007), iz obdavčitve izvzeta tudi povračilna izplačila, ki jih prejme prostovoljec, katerih namen je pokritje dejanskih stroškov, ki so nastali med izvajanjem prostovoljskih aktivnosti.

5.2.3 Srbija

Srbija ima v svojem zakonu o davku na dohodek državljanov (Zakon o porezu na dohodek gradjana) urejen izvzem dohodkov v obliki ugodnosti, ki jih ustvarijo prostovoljci.

5.3. Prikaz ureditve obdavčevanja bonitet za službena osebna motorna vozila, ki se lahko uporabljajo v privatne namene v drugih pravnih sistemih ³

5.3.1 Španija

V Španiji so bonitete so v celoti obdavčene in se vrednotijo po višini stroškov za delodajalca (vključno z davki) ali po njihovi tržni ceni. Splošno pravilo pozna nekatere izjeme, med katerimi je določena izjema predpisana za službena motorna vozila. Privatna raba službenega avtomobila se vrednoti v višini 20% nabavne vrednosti (če je v lasti delodajalca) ali po njegovi tržni vrednosti (če je v poslovnem najemu) letno.

5.3.2 Nizozemska

Na nizozemskem se praviloma vse ugodnosti v naravi, ki jih prejme zaposleni od delodajalca, vrednotijo po pravični tržni ceni in so obdavčljive kot dohodek zaposlenega. Če zaposleni uporablja službeno osebno motorno vozilo, ki ga zagotovi njegov delodajalec, se 25% kataloške vrednosti (list price) motornega vozila (vključno z davkom na vozila in DDV) prišteje delavčevemu letnemu obdavčljivemu dohodku, razen, če se vozilo uporablja za privatne namene manj kot 500 km na leto. Ne glede na to, pa se prišteje k letnemu obdavčljivemu dohodku delavca le 14% oziroma 20% kataloške vrednosti vozila, če gre za motorno vozilo z nizkimi CO2 izpusti. Vozila brez CO2 izpustov, kot npr. električna vozila, so iz obdavčitve izvzeta.

5.3.3 Nemčija

---

³ Vir informacij: European Tax Handbook 2011 in spletna baza IBFD (<http://online.ibfd.org/collections>).

Bonitete, ki so prejete iz ali v zvezi zaposlitvijo, se obdavčujejo kot dohodki iz zaposlitve in se praviloma vrednotijo po tržni vrednosti, vključno z DDV. Ugodnost v obliki privatne uporabe službenega motornega vozila se obdavčuje po 12% letno (1% na mesec) od kataložne vrednosti (list price). Če se motorno vozilo uporablja tudi za prevoze med prebivališčem in krajem zaposlitve, se stopnja poveča za 0,36% (0,03% na mesec) za vsak kilometer razdalje med prebivališčem in krajem zaposlitve. Boniteta se alternativno lahko določa tudi na podlagi vodenega dnevnika.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1. Administrativne in druge posledice

Sprememba načina ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem dejanskih in normiranih odhodkov bo za davčne zavezance, ki so že v sistemu ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem dejanskih in normiranih odhodkov, pomenila spremembo načina ugotavljanja prihodkov, saj bodo prešli iz sistema plačane realizacije v sistem obračunane realizacije, in načina izračunavanja davčne obveznosti, saj bodo morali predlagati letne davčne obračune. Za večje število zavezancev, ki opravljajo dejavnost in po veljavni ureditvi niso mogli vstopiti v sistem normiranih odhodkov oziroma veljavna ureditev ni bila poslovno sprejemljiva, bo sprememba pomenila možnost za administrativno poenostavitev poslovanja (ne bo obveznosti vodenja poslovnih knjig, predpisanih po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in na njegovi podlagi izdanih računovodskih standardih).

S spremembo pogojev za vstop v sistem normiranih odhodkov, se širi krog potencialnih davčnih zavezancev, ki bi lahko vstopili v ta sistem. V tem primeru bo s to spremembo dejansko poenostavljen način davčnega nadzora teh davčnih zavezancev, saj bo DURS pregledoval poslovanje teh zavezancev le z vidika prihodkov in ne tudi odhodkov, kar pomeni lažje in hitrejše davčne nadzore. Poleg tega se s spremembo pravil za vstop in obstanek v sistemu ugotavljanja davčne osnove z uporabo normiranih odhodkov poenostavlja administriranje v zvezi z uveljavljanjem pravice do ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Davčni zavezanci, ki bodo želeli ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, bodo dolžni predložiti prigrasitev, pri čemer več ne bodo dolžni vlagati vlog za podaljševanje načina ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za vsako leto, temveč se bo domnevalo, da želijo na ta način ugotavljati svojo davčno osnovo, če do določenega roka ne bodo predložili obvestila o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov. Slednje pomeni administrativno razbremenitev zavezancev v sistemu normiranih odhodkov.

Za poslovne partnerje, ki so oziroma bodo poslovali z zavezanci, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, sprememba pomeni razbremenitev pri administraciji ob izplačilih tem zavezancem, saj jim po predlagani ureditvi več ne bo treba predlagati obračunov davčnega odtegljaja ob vsakem izplačilu.

Spremenjen način izračunavanja davčne obveznosti bo zahteval tudi prilagoditev izvedbenih predpisov na nekaterih drugih področjih, kot na primer na področju pokojninskega zavarovanja ali socialnih transferov iz državnega proračuna (npr. Pravilnik o postopku za razvrščanje v zavarovalne osnove, Pravilnik o načinu upoštevanja dohodkov pri ugotavljanju upravičenosti do otroškega dodatka, državne štipendije, znižanega plačila vrtca, subvencije malice za učence in dijake, subvencije kosila za učence, subvencije prevozov za dijake in štipendije, oprostitev plačila socialnovarstvenih storitev in prispevka k plačilu družinskega pomočnika, Pravilnik o

podrobnejši opredelitvi podatkov o obdavčljivih dohodkih, ki niso oproščeni plačila dohodnine, Uredba o samozaposlenih v kulturi) in na tej podlagi tudi prilagoditev informacijske podpore tem sistemom.

Glede na ureditev dolžnosti vodenja poslovnih knjig in evidenc po ZGD-1, zaradi dane možnosti večjemu številu zavezancev za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, obstaja možnost, da tudi po ZGD-1 večjemu številu podjetnikov ne bo treba voditi poslovnih knjig in sestaviti letnega poročila za namene javne objave in statističnega poročanja.

6.2. Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlog zakona nima posledic na okolje.

6.3. Presoja posledic na gospodarstvo

Z ukrepi, ki so predlagani, se bo spodbujalo fizične osebe k uresničevanju njihovih podjetniških pobud, kar deluje pozitivno v smeri obuditve gospodarske aktivnosti. Poleg tega se bo administrativno razbremenilo številne obstoječe poslovne subjekte, s čimer se bo tudi stroškovno razbremenilo poslovanje teh podjetij, kar je glede na razvojni zastoj v gospodarstvu lahko velikega pomena.

Zaradi predlagane spremembe ugotavljanja davčne osnove fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost, z uporabo normiranih odhodkov, se bo davčna obveznost zavezancev, ki se bodo odločili za ta sistem, znižala v povprečju za 1.400 eurov.

S tako predlagano spremembo ugotavljanja davčne osnove se bo razbremenilo po oceni približno 5.200 zavezancev (6 % vseh, ki so oddali davčni obračun), ki imajo torej svoje prihodke nižje ali enake 50.000 eurov, kolikor znaša limit prihodkov iz opravljanja dejavnosti za vstop v sistem normiranih odhodkov.

Spremenjena višina normiranih odhodkov na 60 % pa ima vpliv tudi na tiste zavezance, ki so že v letu 2010 ugotavljali svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov. Tako se bo zavezancem s prihodki 10.000 eurov letno, ob predpostavki, da so upoštevali normirane odhodke v višini 25 % in povprečni efektivni stopnji v višini 16 %, po oceni davčna obveznost, ob 20 % stopnji določeni s tako pripravljanim zakonom, znižala za približno 400 eurov, zavezancem s prihodki v višini 30.000 eurov pa za približno 1.300 eurov.

Zavezancem s prihodki 10.000 eurov letno, ob predpostavki, da so upoštevali normirane odhodke v višini 70 % in povprečni efektivni stopnji v višini 16 %, se bo po oceni davčna obveznost, ob upoštevanju 20 % stopnje davka določene s tem zakonom, zvišala za približno 320 eurov letno, medtem, ko se bo zavezancem s prihodki v višini 30.000 eurov, ob enakih predpostavkah, zvišala za približno 1.100 eurov.

Po oceni se bo zaradi tako spremenjene višine normiranih odhodkov razbremenilo približno 6.200 zavezancev, to pomeni vse tiste, ki so upoštevali v letu 2010 normirane odhodke v višini 25 %, medtem, ko bo približno 2.600 zavezancev obremenjenih bolj. To pa so vsi tisti zavezanci, ki so v letu 2010 ugotavljali svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov v višini 70 %.

6.4. Presoja posledic na socialnem področju

6.4.1. Glede na stanje nezaposlenosti v Republiki Sloveniji⁴ lahko ukrep, ki spodbuja k uresničevanju podjetniških pobud posameznikov in stroškovno razbremeni obstoječe, prispeva k zmanjšanju števila nezaposlenih v Republiki Sloveniji.

Zaradi določitve višjih normiranih stroškov, ki vplivajo na višino ugotovljenih dohodkov posameznega zavezanca, bo prišlo do določenega vpliva pri uveljavljanju pravic iz socialnega varstva, ki kot kriterij za presojo upravičenosti do socialnih transferjev določa višino dohodkov (torej dobička) iz poslovanja, ugotovljenega po davčnih predpisih.

6.4.2. Glede na zaostrene ekonomske in družbene razmere postaja prostovoljsko delo vse pomembnejše, saj prispeva k zniževanju revščine, višji zaposljivosti prebivalstva, razvoju demokracije ter spodbujanju aktivnega državljanstva. Ob sprejemanju Zakona o prostovoljstvu je bilo ugotovljeno, da v zadnjem obdobju postaja prostovoljsko delo vedno bolj pomembno tudi na področju dopolnjevanja storitev države in preskrbe s socialnimi storitvami, s čimer omogoča nižje stroške ter večjo dostopnost prebivalstva do le-teh, zato prostovoljsko delo tako pomembno prispeva k družbeni blaginji. Zakonsko urejanje prostovoljskega dela ni potrebno zgolj zaradi urejanja odnosov vseh vključenih akterjev, temveč predvsem zaradi priznanja pomembnosti tega področja za družbo ter vzpostavitve stimulativnega okolja za njegov hitrejši razvoj.

Glede na navedeno se z ureditvijo davčne obravnave dohodkov prostovoljcev dodatno spodbuja sistemsko urejeno opravljanje prostovoljskega dela oziroma družbeno koristnih aktivnosti posameznikov, ki s svojim znanjem in izkušnjami prispevajo k izboljšanju kakovosti življenja posameznikov in družbenih skupin ter k razvoju solidarne, humane in enakopravne družbe.

6.5 Presoja posledic na dokumentu razvojnega načrtovanja

/

6.6. Izvajanje sprejetega predpisa

Za izvajanje predpisa bo zadolžen DURS. Za izvajanje predpisa ne bo potrebno sprejeti novih podzakonskih aktov, bo pa potrebno zaradi uvedbe cedularnega načina obdavčevanja in spremembe načina izračunavanja dohodnine od dohodka iz dejavnosti spremeniti večje število podzakonskih aktov in Zakon o davčnem postopku v delu, ki ureja izračun akontacije dohodnine v primeru ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov in drugih podzakonskih aktov, na katere bo sprememba vplivala. Pravilniki, ki jih bo predvidoma treba spremeniti so naslednji: Pravilnik o obrazcu za davčni obračun akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, Pravilnik o poslovnih knjigah in drugih davčnih evidencah za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, Pravilnik o obrazcih za napovedi za odmero akontacije dohodnine in o obrazcih za napovedi za odmero dohodnine od dohodka iz kapitala, Pravilnik o vsebini in obliki obračuna davčnih odtegljajev ter o načinu predložitve davčnemu organu, Pravilnik o obrazcu informativnega izračuna dohodnine in obrazcu napovedi za odmero dohodnine.

6.7. Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

---

⁴ Glede na podatke Statističnega urada Republike Slovenije se je v prvem četrtletju stopnja registrirane brezposelnosti glede na predhodno četrtletje zvišala za 0,3 odstotne točke; bila je 12,3-odstotna. Vir: http://www.stat.si/novica_prikazi.aspx?id=4735, 1.6.2012

II. BESEDILO ČLENOV:

1. člen

V Zakonu o dohodnini (Uradni list, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 24/12, 30/12 in 40/12-ZUJF) se 14. člen spremeni tako, da se glasi:

»14. člen
(vir dohodka iz investicijskih skladov)

Dohodki iz investicijskih skladov, vključno z dobičkom iz kapitala, doseženim z odsvojitvijo investicijskih kuponov ali delnic, imajo vir v Sloveniji, če je investicijski sklad oblikovan oziroma ustanovljen v Sloveniji.«

2. člen

V drugem odstavku 43. člena se za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi:

»V nabavno vrednost vozila se, ne glede na način pridobitve vozila, všteva davek na dodano vrednost.«.

3. člen

Tretji odstavek 48. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Zavezanec lahko pri ugotavljanju davčne osnove davčnega leta upošteva normirane odhodke v višini, določeni v 59. členu tega zakona, če priglasí ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, in njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v davčnem letu pred tem davčnim letom, ne presegajo 50.000 eurov, če ni z drugimi določbami tega člena ali zakonom drugače določeno.«.

V četrtem odstavku se črta besedilo »in izpolnjuje pogoja iz 1. in 3. točke tretjega odstavka tega člena« in beseda »zahteva« nadomesti z besedo »priglasí«.

Šesti in sedmi odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(6) Za potrebe določanja višine prihodkov iz tretjega odstavka tega člena se ne šteje, da je zavezanec na novo začel z opravljanjem dejavnosti, če je v davčnem letu pred davčnim letom, za katero uveljavlja ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov:

1. ponovno začel z opravljanjem dejavnosti, če je prenehal z opravljanjem dejavnosti v šestih mesecih pred ponovnim začetkom opravljanja dejavnosti;
2. ustanovil sam družbo, zavod ali primerljivo osebo po tujem pravu;
3. prišlo do preoblikovanja zavezanca s prenosom dela podjetja na družbo, s pridobitvijo lastniškega deleža, ali fizično osebo, ki opravlja dejavnost, ali
4. pričel opravljati dejavnost na podlagi prenosa podjetja ali dela podjetja od druge osebe.

(7) V primerih iz prejšnjega odstavka tega člena se v prihodke po tretjem odstavku tega člena štejejo tudi:

1. prihodki zavezanca, doseženi pred prenehanjem opravljanja dejavnosti;

2. prihodki družbe, zavoda ali primerljive osebe po tujem pravu,
3. prihodki osebe, ki je prevzela del podjetja zavezanca, in
4. prihodki osebe, ki je prenesla podjetje ali del podjetja na zavezanca,

doseženi v obdobju iz tretjega odstavka tega člena. Za prihodke oseb iz prejšnjega stavka tega člena se upoštevajo prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju.«.

Za sedmim odstavkom se dodajo novi osmi, deveti, deseti, enajsti in dvanajsti odstavek, ki se glasijo:

»(8) Za del podjetja po tem členu se šteje celota sredstev in obveznosti, ki je s poslovno organizacijskega vidika sposobna samostojno poslovati.

(9) Zavezanec preneha ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, če obvesti davčni organ o prenehanju ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Obvestilo učinkuje od začetka davčnega leta, za katerega je davčni zavezanec obvestil davčni organ.

(10) Če zavezanec ne obvesti davčnega organa o prenehanju ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, se davčna osnova v davčnem letu ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

(11) Zavezanec mora preverjati izpolnjevanje pogoja višine prihodkov iz tretjega odstavka tega člena tudi za vsako naslednje davčno leto, za katero želi še naprej ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

(12) Zavezanec mora za davčno leto ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov in voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, če v dveh zaporednih predhodnih davčnih letih ne izpolnjuje pogoja iz tretjega odstavka tega člena.«.

4. člen

Drugi odstavek 49. člena se črta.

Tretji odstavek, ki postane drugi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Prihodki in odhodki se pri prehodih med ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ter ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja.«.

5. člen

V 58. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Za začetek opravljanja dejavnosti na novo po četrtem odstavku 48. člena tega zakona se šteje tudi prehod ugotavljanja davčne osnove iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti iz ugotavljanja po poglavju III. 4 tega zakona na ugotavljanje po poglavju III. 3 tega zakona v skladu s 47. členom tega zakona, razen če se je v okviru kmečkega

gospodinjstva pred preходом že opravljala tudi druga kmetijska ali dopolnilna dejavnost na kmetiji, kot jo določajo predpisi o kmetijstvu. Če se je v okviru kmečkega gospodinjstva že pred preходом opravljala tudi druga kmetijska in dopolnilna dejavnost na kmetiji, kot jo določajo predpisi o kmetijstvu, se med prihodke po tretjem odstavku 48. člena tega zakona štejejo prihodki zavezanca in članov kmečkega gospodinjstva iz druge kmetijske in dopolnilne dejavnosti na kmetiji, ugotovljeni po pravilih o računovodenju in doseženi v obdobju iz tretjega odstavka 48. člena tega zakona.«.

6. člen

V prvem odstavku 59. člena se besedilo »25 % ustvarjenih« nadomesti s številom »60 %«.

Drugi in tretji odstavek se črtata.

7. člen

Peti odstavek 60. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Neizkoriščeni del izgube po tem členu se ob prenehanju opravljanja dejavnosti, če so izpolnjeni pogoji iz četrtega in devetega odstavka 51. člena tega zakona, lahko prenese na novega zasebnika oziroma novo pravno osebo oziroma prevzemno pravno osebo. Šteje se, da je izgubo prevzel novi zasebnik oziroma nova pravna oseba oziroma prevzemna pravna oseba, pod pogoji kot bi veljali, če do prenehanja ne bi prišlo.«.

V šestem odstavku, ki postane peti odstavek, se besedilo »tretjim, četrtem, šestim in sedmim« nadomesti z besedilom »tretjim in četrtem«.

8. člen

V prvem odstavku 66. člena se za besedo »ekološke« črta beseda »in« ter doda vejica, za besedo »religiozne« pa se dodata besedi »in splošnokoristne«.

9. člen

Prvi odstavek 67. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Določbe 61. do 66.a člena tega zakona se ne uporabljajo za zmanjševanje davčne osnove zaradi uveljavljanja davčnih olajšav, vključno s prenosom neizkoriščenega dela olajšav iz preteklih obdobj zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim in četrtem odstavkom 48. člena tega zakona.«.

10. člen

Peti odstavek 68. člena se črta.

11. člen

V prvem odstavku 81. člena se besedi »vzajemnega sklada« nadomestita z besedami »investicijskega sklada«.

12. člen

V četrtem odstavku 90. člena se 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve dobička, čistega dobička ali prihodkov investicijskega sklada, ki niso zajeti z 81. členom tega zakona.«.

13. člen

V 94. členu se besedi »vzajemnega sklada« nadomestita z besedama »investicijskega sklada«.

14. člen

V 95. členu se 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. prenos nepremičnin iz naslova razlastitev ali drugih zakonskih ukrepov oziroma na podlagi prodajne pogodbe, ki je bila sklenjena namesto razlastitve;«.

10. točka se črta.

15. člen

V 105. členu se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

» (4) Ne glede na prejšnje odstavke tega člena se za drugi dohodek šteje tudi vsak dohodek, ki ga prejme prostovoljec od prostovoljske organizacije na podlagi ali v zvezi z opravljanjem prostovoljskega dela v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljstvo.«.

16. člen

V 107. členu se v 1. točki za besedo »področju« doda besedilo »ter na področju prostovoljstva«.

2. točka se črta.

17. člen

V 108. členu se dodajo novi četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

»(4) V davčno osnovo se ne všteva prejemkov, namenjenih pokritju dokumentiranih stroškov prevoza, nočitve in dnevnice, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki:

- jo napoti ali pozove državni ali drug organ zaradi izvajanja dejavnosti tega organa;
- prostovoljno oziroma na podlagi vabila ali poziva sodeluje v prostovoljnih ljubiteljskih, humanitarnih, dobrodelnih, vzgojno izobraževalnih, zdravstvenih, kulturnih, športnih, raziskovalnih, sindikalnih dejavnostih, v dejavnostih zbornic, v dejavnostih verskih skupnosti in v dejavnostih političnih strank, pod pogojem, da so navedene dejavnosti nepridobitne dejavnosti;
- prostovoljno oziroma na podlagi vabila ali poziva sodeluje v dejavnostih društev in njihovih zvez (za sodelovanje se šteje tudi delovanje v organih društev in njihovih zvez), zaradi uresničevanja ciljev oziroma namenov, zaradi katerih so društva ustanovljena, ne pa v okviru opravljanja pridobitne dejavnosti teh društev;

in v zvezi s tem prejme le povračilo navedenih stroškov pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona.

(5) V davčno osnovo od dohodka iz četrtega odstavka 105. člena tega zakona se poleg prejemkov, ki so navedeni v prejšnjem odstavku, ne všteva tudi:

1. nadomestilo za uporabo lastnih sredstev prostovoljca pod pogojem, da je določeno v posebnih predpisih in internih aktih prostovoljske organizacije, da gre za sredstva, ki so značilna, nujna in običajna za opravljanje določenega prostovoljskega dela in pod pogojem, da je prostovoljska organizacija določila navedeno nadomestilo na podlagi izračuna realnih stroškov in zato le-ta predstavlja utemeljen in razumen znesek – letno do višine 20 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji za januar preteklega koledarskega leta. Dejanske stroške je mogoče uveljavljati na podlagi dokazil;
2. nadomestilo za osebne stroške prostovoljcu, ki je napoten na opravljanje organiziranega prostovoljskega dela iz tujine v Slovenijo ali iz Slovenije v tujino na podlagi dogovora s prostovoljsko organizacijo, ki je osebo napotila in če je slednja za tako izplačilo zagotovila potrebna sredstva ali na podlagi evropskega ali mednarodnega programa, ki poteka na podlagi mednarodne pogodbe, ki jo je sklenila ali k njej pristopila Slovenija:
  - a.) za napotene v Slovenijo – dnevno do višine 20% dnevnice za službeno potovanje nad 12 do 24 ur v Sloveniji, ki se ne všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja,
  - b.) za napotene v tujino – dnevno do višine 20% dnevnice za službeno potovanje nad 14 do 24 ur v tujino, ki se ne všteva v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja;
3. nagrada, ki jo prostovoljska organizacija izplača prostovoljcu za izjemne dosežke - do višine 50% zadnje izplačane finančne nagrade za državno priznanje za izjemne dosežke na področju prostovoljstva, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
  - a.) jo največ enkrat letno v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljstvo, izplača prostovoljska organizacija, ki ima v splošnem aktu vnaprej določena merila, ki opredeljujejo izjemne dosežke ter postopek in kriterije za izbor,
  - b.) ne gre za redni dohodek ali za dohodek za opravljeno delo oziroma storitev in
  - c.) je bil prejemnik nagrade izbran kot nagrajenec brez lastne aktivnosti oziroma udeležbe v postopku izbora nagrajenca;
4. plačilo prostovoljske organizacije za nezgodno zavarovanje prostovoljca, ki mora biti nezgodno zavarovan v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljstvo za čas opravljanja prostovoljskega dela, če prostovoljsko delo opravlja v pogojih, ki pomenijo nevarnost za zdravje ali življenje prostovoljca ali če je tako dogovorjeno z dogovorom o prostovoljskem delu;

(6) Če se izplačuje dohodke iz četrtega in iz 1. do 3. točke petega odstavka tega člena v višini, ki presega znesek, naveden v navedenih odstavkih oziroma točkah kot neobdavčen, se znesek posameznega dohodka v delu, ki presega znesek, ki je določen kot neobdavčen, všteva v davčno osnovo.«.

V prvem odstavku 109. člena se za besedilom »dohodka iz dejavnosti,« doda besedilo »razen dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka v davčnem letu ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov,«.

Drugi in tretji odstavek se črtata.

Četrti odstavek, ki postane drugi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se letna davčna osnova od dohodkov iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti zmanjša tudi za obvezne prispevke za socialno varnost, ki se nanašajo na socialno varnost zavezanca, ki opravlja kmetijsko ali dopolnilno dejavnost na kmetiji, in jih plačuje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva, v skladu s predpisi, v višini razlike med obveznimi prispevki za socialno varnost, ki jih zavezanec plačuje iz naslova opravljanja kmetijske in dopolnilne dejavnosti in delom obveznih prispevkov za socialno varnost iz tega naslova, ki so upoštevani pri izračunu davčne osnove od osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Razlika iz prvega stavka tega odstavka se prizna v obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti.«.

Dosedanji peti, šesti in sedmi odstavek postanejo tretji, četrti in peti odstavek.

19. člen

V 116. členu se za besedilom »dohodke iz dejavnosti,« doda besedilo »razen dohodkov iz dejavnosti, če se davčna osnova od teh dohodkov ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov,«.

20. člen

V drugem odstavku 120. člena se v prvem stavku za besedilom »dosegel dohodek iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona« doda besedilo » in ugotavlja davčno osnovo od tega dohodka na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov«.

21. člen

V prvem odstavku 128. člena se za besedilom »dohodka iz dejavnosti« doda vejica ter besedilo »če se davčna osnova od tega dohodka v davčnem letu ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov,«.

V tretjem odstavku 128. člena se za besedilom »dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona,« doda besedilo »če se davčna osnova od tega dohodka v davčnem letu ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov,«.

Šesti in sedmi odstavek se črtata.

22. člen

V naslovu VIII. poglavja se za besedilom »OD DOHODKA« doda vejica in besedilo »IZ KAPITALA« nadomesti z besedilom »KI SE NE VŠTEVA V LETNO DAVČNO OSNOVO«.

23. člen

Za naslovom VIII. poglavja se doda nov 131. a člen, ki se glasi:

»131. a člen

(dohodki, ki se ne všttevajo v letno davčno osnovo)

Dohodki, ki se ne všttevajo v letno davčno osnovo so:

1. dohodek iz kapitala iz III.6. poglavja tega zakona,
2. dohodek iz dejavnosti iz III.3. poglavja tega zakona, za katerega se ugotavlja davčna osnova na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.«.

24. člen

Za 135. členom se dodajo novi 135. a, 135. b in 135. c člени, ki se glasijo:

»135. a člen

(stopnja dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne vštteva v letno davčno osnovo)

Od dohodka iz dejavnosti, ki se ne vštteva v letno davčno osnovo, se dohodnina za davčno leto izračuna od davčne osnove, ugotovljene v skladu z določbami III.3. poglavja tega zakona, po stopnji 20% in se šteje kot dokončen davek.«.

135. b člen

(izračun in plačilo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne vštteva v letno davčno osnovo)

(1) Izračun dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne vštteva v letno davčno osnovo, se opravi z davčnim obračunom na letni ravni, ki ga opravi zavezanec sam. Obračun in poračun dohodnine se za posamezno davčno leto opravita v rokih in na način, določen s tem zakonom in zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) Od dohodnine, obračunane za posamezno davčno leto od dohodka iz dejavnosti, ki se ne vštteva v letno davčno osnovo, se odšteje med letom plačana akontacija dohodnine od tega dohodka in davčni odtegljaj iz 68. člena tega zakona, ki se štejeta za akontacijo dohodnine od tega dohodka.

(3) Če je znesek obračunane dohodnine na letni ravni večji od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, zavezanec doplača razliko dohodnine. Če je znesek obračunane dohodnine na letni ravni manjši od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, se zavezancu razlika dohodnine vrne. Morebitna vračila in doplačila dohodnine se plačujejo v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

135. c člen

(izračun in plačilo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne vštteva v letno davčno osnovo)

Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, razen davčnega odtegljaja iz 68. člena zakona, ki se ne vštteva v letno davčno osnovo, se za davčno leto določi v višini dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne vštteva v letno davčno osnovo, po zadnjem obračunu akontacije dohodnine oziroma dohodnine od dohodka iz dejavnosti, če ni z zakonom drugače določeno. Akontacija dohodnine se plačuje na podlagi zadnjega davčnega obračuna v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

25. člen

Z dnem začetka uporabe tega zakona se preneha uporabljati:

1. 49. člen Zakona o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 70/08),
2. določba tretjega stavka drugega odstavka 28. člena Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (Uradni list RS, št. 20/11) v delu, v katerem se sklicuje na šesti in sedmi odstavek 48. člena Zakona o dohodnini,
3. določba drugega stavka prvega odstavka 6. člena Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji v obdobju 2010-2015 (Uradni list RS, št. 87/09) v delu, v katerem se sklicuje na šesti in sedmi odstavek 48. člena Zakona o dohodnini.

26. člen

(1) Prihodki in odhodki se pri prehodu med načinom upoštevanja prihodkov in odhodkov, določenim po drugem odstavku 49. člena Zakona o dohodnini (Uradni list, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 24/12, 30/12 in 40/12-ZUJF; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2) in načinom določenim s prvim odstavkom spremenjenega 49. člena zakona, upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja.

(2) Ne glede na spremenjeni tretji in sedmi odstavek 48. člena zakona se za prihodke zavezanca in oseb iz spremenjenega sedmega odstavka 48. člena, ki so v davčnem letu 2012 ugotavljali svojo davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v letu 2013, upoštevajo prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilu drugega odstavka 49. člena ZDoh-2.

27. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se za davčna leta od 2013 dalje.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

S spremenjeno določbo se določi, da imajo dohodki iz investicijskih skladov, vključno z dobičkom iz kapitala, doseženim z odsvojitvijo investicijskih kuponov ali delnic, vir v Sloveniji, če je investicijski sklad oblikovan oziroma ustanovljen v Sloveniji in sicer ne glede na vrsto investicijskega sklada (vzajemni sklad, krovni sklad, alternativni sklad ali investicijska družba) in ne glede na to, kje je ustanovljena družba za upravljanje, ki investicijski sklad upravlja. S tem se postavijo v enak položaj skladi, ki so oblikovani v Sloveniji in jih upravlja v Sloveniji ustanovljena družba za upravljanje ter skladi, ki so oblikovani v Sloveniji in jih upravlja v drugi državi EU ustanovljena družba za upravljanje. Predlagana sprememba je vsebinsko povezana s 14., 15. in 16. členom predloga zakona.

K 2. členu

S tem členom se pri vrednotenju bonitete za uporabo službenega osebnega vozila za privatne namene z namenom večjega poenotenja davčne osnove v primeru različnih načinov pridobitev vozila s strani delodajalca določa, da se v nabavno vrednost vozila, ne glede na način pridobitve vozila, všteva davek na dodano vrednost. Glede na veljavno določbo se namreč v primeru pridobitve vozila s poslovnim najemom v nabavno vrednost ne všteva davek na dodano vrednost, s predlagano določbo pa se bo tudi v tem primeru za namene določanja davčne osnove od navedene bonitete v nabavno vrednost všteval tudi davek na dodano vrednost.

K 3. členu

S tem členom se spreminjajo pogoji za vstop v sistem ugotavljanja davčne osnove z uporabo normiranih odhodkov za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost. Ohranja se samo pogoj prihodkov. Črtata se pogoja zaposlitve in vodenja poslovnih knjig in evidenc, ob tem pa se tudi povečuje višina prihodkov (limita) kot pogoja za vstop v sistem normiranih, in sicer na 50.000 eurov, pri čemer se spreminja obdobje za katero se ugotavlja izpolnjevanje prihodkovnega pogoja. Po novem bo davčni zavezanec lahko priglasil upoštevanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, če njegovi prihodki, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v davčnem letu pred davčnim letom, za katero uveljavlja ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov ne presegajo 50.000 eurov. Zavezanec, ki bo želel ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, bo pri davčnem organu to priglasil na način in v roku, ki ga predpisuje zakon, ki ureja davčni postopek.

Zaradi ugodnega sistema normiranih odhodkov pa se z namenom preprečevanja špekulativnega ustanavljanja, reorganiziranja in zapiranja podjetij, preko česar bi podjetja lahko umetno ustvarila pogoje za vstop v sistem ugotavljanja davčne osnove z uporabo normiranih odhodkov, določajo situacije, ko se ne šteje, da je zavezanec na novo začel z opravljanjem dejavnosti. Za zavezanca, ki so na novo začeli z opravljanjem dejavnosti je v četrtem odstavku 48. člena zakona določeno, da pri ugotavljanju davčne osnove v prvem davčnem letu in v drugem davčnem letu, če je začel z opravljanjem dejavnosti v zadnjih šestih mesecih prvega davčnega leta, lahko zavezanec pripravi upoštevanje normiranih odhodkov, pri čemer se izpolnjevanje pogoja prihodkov ne ugotavlja. Tako se na podlagi tega člena ne šteje, da je zavezanec na novo začel z opravljanjem dejavnosti, če je v davčnem letu pred davčnim letom, za katero uveljavlja ugotavljanje davčne osnove na

podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, ali ponovno začel z opravljanjem dejavnosti, če je v roku šestih mesecev pred tem prenehal z opravljanjem, ali je ustanovil družbo, zavod, ali primerljivo osebo po tujem pravu, ali je prišlo do preoblikovanja zavezanca s prenosom dela podjetja na družbo ali na novega zasebnika, ali je pričel na novo opravljati dejavnost na podlagi prenosa podjetja ali dela podjetja od druge osebe.

V zgoraj naštetih primerih se v prihodke iz dejavnosti, v davčnem letu pred davčnim letom, za katero se uveljavlja ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, štejejo tudi prihodki zavezanca, doseženi pred prenehanjem opravljanja dejavnosti, prihodki družbe, zavoda ali primerljive osebe po tujem pravu, ki jo je ustanovil zavezanec ter prihodki osebe, ki je prenesla podjetje na novega zasebnika ali prihodki osebe, ki je prevzela del podjetja, doseženi v tem obdobju, kar ureja novi sedmi odstavek. Za prihodke oseb po tem členu se upoštevajo prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po popravilih o računovodenju. Pri zavezancih, ki pa so na novo začeli opravljati dejavnost se prihodkovni pogoj ne bo ugotavljal, ker podatki za takega zavezanca niti ne bodo obstajali.

Z določeno novo vsebino šestega in sedmega odstavka 48. člena zakona se spreminja oziroma vsebinsko ukinja rešitev, ki jo vsebujeta dosedanji šesti in sedmi odstavek, ki urejata specialna pravila o pogojih za vstop v sistem normiranih odhodkov za zavezance, ki opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost. S spremembo se glede pogojev za vstop v sistem ugotavljanja davčne osnove z uporabo dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov davčni zavezanci, ki opravljajo osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost izenačujejo s pogoji, ki veljajo za ostale fizične osebe, ki opravljajo dejavnost. V skladu s spremembo bo lahko v sistem ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov vstopil davčni zavezanec, ki opravlja osnovno kmetijsko in gozdarsko dejavnost in se je v skladu z drugim odstavkom 47. člena zakona odločil, da se dohodki obravnavajo kot dohodki iz dejavnosti in katerega prihodki ne bodo presegali 50.000 eurov po pravilih v spremenjenem 48. členu ZDoh-2. V tej zvezi je pomemben tudi 7. člen tega zakona (novi četrti odstavek 58. člena zakona), ki določa v katerem primeru se šteje, da je zavezanec začel na novo opravljati osnovno kmetijsko in gozdarsko dejavnost.

V novem osmem odstavku 48. člena zakona pa se določa kaj se šteje za del podjetja po tem členu, kar je namenjeno lažjemu razumevanju pogojev, ki jih predpisuje nov šesti odstavek v povezavi s sedmim odstavkom 48. člena zakona. Za del podjetja se za potrebe razumevanja uporabljenih pojmov v 48. členu zakona šteje celota sredstev in obveznosti, ki je s poslovno organizacijskega vidika sposobna samostojno poslovati.

V novem devetem odstavku je določeno materialno pravilo za avtonomno prenehanje ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. V skladu s tem odstavkom zavezanec na podlagi svoje lastne odločitve preneha ugotavljati davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, če obvesti davčni organ o prenehanju ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek. Rok za predložitev takega obvestila, ki je prekluziven rok za uveljavljanje te pravice, je določen v zakonu, ki ureja davčni postopek. Obvestilo, ki ga bo predložil zavezanec do predpisanega roka, bo učinkovalo od začetka tega leta, za katerega je davčni zavezanec obvestil davčni organ.

Z novim desetim odstavkom se določa avtomatizem sistema ugotavljanja davčne osnove z uporabo normiranih dohodkov, saj se bo v primerih, ko davčni zavezanec ne bo obvestil davčnega organa o prenehanju ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, štelo, da še naprej ugotavlja davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, če bo za to izpolnjeval pogoje. Davčni zavezanec, ki bo

želel izstopiti iz sistema ugotavljanja davčne osnove na podlagi normiranih odhodkov, bo moral v skladu s prejšnjim odstavkom v tekočem letu obvestiti o prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov za to davčno leto.

Z novim enajstim odstavkom je zaradi določenega samodejnega podaljševanja ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov izrecno določena obveznost, da mora zavezanec preverjati izpolnjevanje pogoja višine prihodkov iz tretjega odstavka tega člena za vsako davčno leto, za katero želi še naprej ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Na podlagi navedenega pravila bo moral zavezanec vsako leto preverjati ali njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v davčnem letu pred davčnim letom, za katero uveljavlja ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, ne presegajo 50.000 eurov.

V skladu z novim dvanajstim odstavkom bo zavezanec v primeru, da bo ugotovil, da za davčno leto več tega pogoja ne izpolnjuje, dolžan v tem davčnem letu ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov in voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, ki jih je dolžan voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. V primeru, da davčni zavezanec te obveznosti ne bo izpolnil, je za to kršitev v zakonu, ki ureja davčni postopek, predviden prekršek in globa. Davčni organ pa bo lahko v davčnem nadzoru ugotovil, da davčni zavezanec ni izpolnjeval pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, na podlagi česar bo ustrezno prilagodil davčno obveznost tega davčnega zavezanca za relevantno davčno leto.

K 4. členu

S prvim odstavkom tega člena se črta drugi odstavek 49. člena zakona in s tem ukinja priznavanje prihodkov in odhodkov po principu plačane realizacije (upoštevanje prihodkov ob njihovem plačilu), ki je veljala za davčne zavezance, ki so svojo davčno osnovo ugotavljali na podlagi normiranih odhodkov. Na podlagi te spremembe bo za vse fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, ne glede na to ali bodo svojo davčno osnovo ugotavljali na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, veljalo, da svoje prihodke in odhodke pri ugotavljanju davčne osnove upoštevajo ob njihovem nastanku.

V skladu z drugim odstavkom tega člena pa se glede na ukinitve priznavanja prihodkov in odhodkov po principu plačane realizacije preoblikuje pravilo o priznavanju prihodkov in odhodkov tako, da se prihodki in odhodki pri prehodih med ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ter ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja. Prejšnje besedilo pravila o priznavanju prihodkov in odhodkov je zajemalo dve okoliščini, zaradi katerih bi lahko prišlo do neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja prihodkov ali odhodkov. Prva okoliščina, zaradi katere bi lahko prišlo do neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja prihodkov ali odhodkov je sam prehod iz sistema normiranih odhodkov na sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov in obratno. Druga okoliščina pa je, da je s prehodom iz sistema normiranih odhodkov na sistem ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov in obratno, davčni zavezanec tudi prišel iz sistema plačane realizacije na obračunano realizacijo, ali obratno, pri čemer je ponovno prišlo do možnosti neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja prihodkov ali odhodkov. Z ukinitvijo priznavanja prihodkov in odhodkov po principu plačane realizacije, se s spremembo

tretjega odstavka 49. člena zakona ureja pravilo za priznavanje prihodkov in odhodkov v primeru prehodov med ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanski prihodkov in odhodkov ter ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

Navedeno pravilo se bo moralo uporabljati pri obravnavi amortizacije, rezervacij in v drugih primerih, ko bo prihajalo do časovnega razmejevanja pri priznavanju prihodkov ali odhodkov po pravilih o računovodenju in/ali davčnih predpisih. Pri uporabi navedenega pravila je potrebno upoštevati osnovno značilnost sistema normiranih odhodkov, in sicer, da se odhodki za ugotavljanje davčne osnove priznajo v normirani višini, ne glede na dejansko višino odhodkov, če le te zavezanec spremlja ali ne. Glede na to značilnost se bo primeroma pri amortizaciji pri prehodu iz sistema normiranih v splošni sistem (dejanski odhodki) moralo pri upoštevanju amortizacije v splošnem sistemu upoštevati, da je bila amortizacija za obdobje, ko je zavezanec ugotavljal davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, že upoštevana preko normiranih odhodkov. V navedenem smislu se bo moralo obravnavati tudi vsa ostala časovna razmejevanja priznavanja prihodkov in odhodkov.

V prehodni določbi tega zakona pa je urejeno pravilo za priznavanje prihodkov in odhodkov pri prehodu med načinom upoštevanja prihodkov in odhodkov, določenim po drugem odstavku 49. člena Zakona o dohodnini (Uradni list, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 24/12 in 30/12) in načinom določenim s prvim odstavkom spremenjenega 49. členom zakona.

K 5. členu

S tem členom se dodaja nov četrti odstavek 58. člena s katerim se določa kdaj se šteje, da je zavezanec začel na novo opravljati osnovno kmetijsko in gozdarsko dejavnost. Tako se šteje za novo začeto opravljanje osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti tudi prehod ugotavljanja davčne osnove iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti iz ugotavljanja davčne osnove po predpisih o ugotavljanju katastrskega dohodka na ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov ali na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Ne bo pa se štelo za začetek nove osnovne kmetijske in gozdarske dejavnosti, če se je v okviru kmečkega gospodinjstva pred prehodom že opravljala tudi druga kmetijska ali dopolnilna dejavnost na kmetiji, kot jo določajo predpisi o kmetijstvu. V slednjih primerih se bodo med prihodke po tretjem odstavku 48. člena šteli prihodki zavezanca in članov kmečkega gospodinjstva iz druge kmetijske in dopolnilne dejavnosti na kmetiji, ugotovljeni po pravilih o računovodenju in doseženi v obdobju iz tretjega odstavka 48. člena tega zakona.

K 6. členu

S spremembo prvega odstavka 59. člena zakona se določa nova višina normiranih odhodkov v višini 60%.

Ker se z novo splošno višino normiranih odhodkov v večini vsebinsko zaobjame tudi specialno ureditev višine normiranih odhodkov, ki velja za zavezance, ki obdavčljive dohodke doseže z izdelavo ali prodajo izdelkov domače in umetnostne obrti, za katere ima veljavno pozitivno mnenje pristojne komisije Obrtne zbornice Slovenije, oziroma za zavezance, ki obdavčljive dohodke doseže z opravljanjem kmetijske, gozdarske in dopolnilne dejavnosti na kmetiji, se ti dve izjemi v drugem in tretjem odstavku 49. člena zakona črtata. Navedeno

pomeni, da se tudi za navedene dejavnosti uporablja višina normiranih odhodkov, določenih v prvem odstavku 59. člena.

K 7. členu

S tem členom se spreminja peti odstavek 60. člena zakona, ki določa, da izgube ni mogoče prenesti na novega zasebnika oziroma pravno osebo, kadar zavezanec preneha z opravljanjem dejavnosti. S spremembo se določa, da se lahko neizkoriščeni del izgube ob prenehanju dejavnosti prenese na novega zasebnika oziroma novo pravno osebo oziroma prevzemno pravno osebo, če so izpolnjeni pogoji po četrtem in devetem odstavku 51. členu zakona. Na podlagi navedene spremembe, bodo lahko zavezanci v primerih, ko bodo prenašali dejavnost na novega zasebnika oziroma novo pravno osebo po pravilih o nevtralnem prenosu dejavnosti, prenašali tudi neizkoriščeni del izgube iz svoje dejavnosti. S tem se možnost izgube izrecno omejuje le na primere prenosa dejavnosti, ki jih ureja četrti odstavek 51. člena zakona. V drugih primerih (npr., ko isti zavezanec preneha opravljati z dejavnostjo in jo po določenem obdobju ponovno prične opravljati) se neizkoriščena izguba tako kot po sedANJI ureditvi, ne bo mogla prenašati.

Nadalje se spreminja del besedila v šestem odstavku 60. člena zakona v delu, kjer se sklicuje na tretji, četrti, šesti in sedmi odstavek 48. člena ZDoh-2 tako, da se na novo navede le tretji in četrti odstavek 48. člena ZDoh-2, s čimer se besedilo prvega odstavka usklajuje s spremembo 48. člena zakona.

K 8. členu

Ta člen določa dodatni namen oziroma širi obseg namenov, določenih v prvem odstavku 66. člena zakona. 66. člen zakona določa davčno olajšavo za donacije. Navedeno davčno olajšavo za donacije lahko uveljavljajo zavezanci za določen znesek izplačil, če ta izplačila namenijo za taksativno naštete namene. Poleg že določenih namenov, kot so med drugimi humanitarni, dobrodelni, ekološki, športni, religiozni namen, ta člen dopolnjuje oziroma širi nabor navedenih namenov s splošnokoristnim namenom. Širok razpon aktivnosti oziroma področij, ki se opravljajo oziroma organizirajo na področju prostovoljstva, kot ga opredeljuje Zakon o prostovoljstvu, se bo kvalificiralo pod ta namen.

K 9. členu

S tem členom se spreminja prvi odstavek 67. člena zakona tako, da se določa, da se določbe zakona v delu, kjer se urejajo olajšave za dejavnost (od 61. do 66. a člena) ne uporabljajo za zmanjševanje davčne osnove zaradi uveljavljanja davčnih olajšav, vključno s prenosom neizkoriščenega dela olajšav iz preteklih obdobj, če gre za zavezanca, ki ugotavlja svojo davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Na podlagi navedene spremembe določbe se prepoveduje uveljavljanje olajšav, za uveljavljanje katerih se pogoji izpolnijo v obdobju, ko je zavezanec ugotavljal svojo davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, oziroma se onemogoča uveljavljanje neizkoriščenih olajšav, ki jih davčni zavezanec prenaša iz prejšnjih obdobj, v obdobju, ko davčni zavezanec ugotavlja svojo davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Po tej ureditvi pa bo lahko davčni zavezanec, ki bo prešel nazaj na ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, uveljavljal neizkoriščen del olajšav, ki jih je prenesel iz prejšnjih davčnih let, kar pomeni, da v času ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov ni možno uveljavljati davčne olajšave, lahko pa se le-te v skladu s pogoji po zakonu prenašajo v obdobja, ko se bodo olajšave lahko uveljavljale (ko bo zavezanec ugotavljal davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov). Če bo v času ugotavljanja davčne osnove

na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov prišlo do neizpolnjevanja pogojev po za že uveljavljene olajšave v preteklih davčnih letih, ki imajo po zakonu za posledico obveznost za povečanje davčne osnove v tekočem davčnem letu, se bo v tem primeru povečala tudi davčna osnova, ugotovljena na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

K 10. členu

S tem členom se črta peti odstavek 68. člena zakona, ki določa, da se določbe prvega do četrtega odstavka 68. člena zakona, ki ureja davčni odtegljaj ob izplačilu dohodkov, ki jih v okviru opravljanja dejavnosti dosega zavezanec po tem zakonu od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, ne uporabljajo za zavezance, ki ugotavljajo svojo davčno osnovo z uporabo normiranih odhodkov v skladu s tretjim in četrtem odstavkom spremenjenega 48. člena ZDoh-2. Navedena izjema več ni potrebna, saj se s spremembo načina izračunavanja davčne obveznosti (nov 135. b člen) za zavezance, ki svojo davčno osnovo ugotavljajo z uporabo normiranih odhodkov izenačuje način izračunavanja in plačevanja davčne obveznosti s preostalimi fizičnimi osebami, ki opravljajo dejavnost in ugotavljajo davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov.

K 11. členu

S spremembo se zajamejo različne oblike investicijskih skladov v Sloveniji in tujini. Tako se za obresti po III.6. poglavju zakona šteje tudi dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve prihodkov kateregakoli investicijskega sklada v obliki obresti, ne glede na to kje je tak sklad oblikovan oziroma ustanovljen (v Sloveniji ali v tujini). Predlagana sprememba je vsebinsko povezana s 1., 15. in 16. členom predloga zakona.

K 12. členu

S spremembo se zajamejo različne oblike investicijskih skladov v Sloveniji in tujini. Tako se za dividende po III.6. poglavju zakona šteje tudi dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve dobička investicijske družbe ter čistega dobička ali prihodkov drugih oblik investicijskih skladov, ne glede na to kje so taki skladi oblikovani oziroma ustanovljeni (v Sloveniji ali v tujini). Predlagana sprememba je vsebinsko povezana s 1., 14. in 16. členom predloga zakona.

K 13. členu

S spremembo se zajamejo različne oblike investicijskih skladov v Sloveniji in tujini. Za odsvojitve se tako šteje med drugim tudi izplačilo sorazmernega dela likvidacijske mase v primeru likvidacije kateregakoli investicijskega sklada, ne glede na to kje je tak sklad oblikovan oziroma ustanovljen (v Sloveniji ali v tujini).

K 14. členu

S spremembo 3. točke se določa jasna in nedvoumna dikcija člena glede obsega oprostitve obdavčitve v primeru odsvojitve kapitala, ki je predmet razlastitve. S spremembo se določno ureja oprostitve dohodnine od dobička iz kapitala, doseženega s prenosom nepremičnine iz naslova razlastitev, po predpisih, ki urejajo to področje, pri čemer se zaradi nejasnosti v praksi izrecno predpisuje oprostitve tudi za primere, ko se namesto razlastitve na podlagi odločbe o razlastitvi, nepremičnina odsvoji s sklenitvijo pogodbe pred ali med razlastitvenim postopkom.

10. točka se črta, ker investicijskih družb, ki so nastale iz pooblaščenih investicijskih družb, ki bi se v postopku obveznega preoblikovanja lahko preoblikovale v vzajemni sklad po predpisih, ki urejajo to področje, v Sloveniji ni več.

K 15. členu

Z navedenim členom se dohodke, ki jih prejmejo prostovoljci od prostovoljske organizacije na podlagi ali v zvezi z opravljanjem prostovoljskega dela v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljstvo, uvršča v kategorijo drugi dohodki.

K 16. členu

S tem členom se v 1. točki 107. člena, ki določa oprostitev dohodnine od nagrad in priznanj za izjemne dosežke na različnih področjih, ki jih izplačujejo država ali lokalne skupnosti, med navedena področja uvršča tudi področje prostovoljstva. S tem členom se torej ureja oprostitev dohodnine od nagrad in priznanj za izjemne dosežke, ki jih izplačuje država ali lokalne skupnosti na področju prostovoljstva, s 3. točko petega odstavka 108. člena zakona pa se ureja neobdavčen del nagrade za izjemne dosežke, ki jo prostovoljcu izplača prostovoljska organizacija.

S tem členom se črta tudi 2. točka 107. člena, ki se prenese v novi četrti odstavek 108. člena. Na ta način se prejemki v obliki povračil stroškov prevoza, nočitve in dnevnice, ki so izplačani v zvezi s sodelovanjem v različnih primerih prostovoljnega sodelovanja posameznikov v različnih nepridobitnih dejavnostih, tudi prostovoljskega dela, za katero praviloma ne prejmejo plačila za delo, temveč le povračila stroškov, v primeru, če bodo izplačani v višini, ki bo presegala neobdavčen del navedenega dohodka, ne bo obdavčen v celoti, kot velja po veljavni določbi, temveč bo obdavčen v delu, ki bo presegal navedeni neobdavčeni del.

K 17. členu

S tem členom se v četrtem odstavku ureja prejemke iz veljavne 2. točke 107. člena zakona, kot je že omenjeno pri obrazložitvi k 16. členu, s katerim se črta 2. točka 107. člena in njena vsebina prenaša v četrti odstavek 108. člena.

S tem členom se v petem odstavku ureja tudi posebnosti davčne osnove od dohodka, ki ga prejme prostovoljec od prostovoljske organizacije na podlagi ali v zvezi z opravljanjem prostovoljskega dela v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljstvo. Davčna osnova je - v skladu s prvim odstavkom 108. člena Zakona o dohodnini - doseženi dohodek.

V skladu z Zakonom o prostovoljstvu je prostovoljsko delo določeno kot delo, ki ga posameznik po svoji svobodni volji opravlja brez pričakovanja plačila ali neposrednih ali posrednih materialnih koristi zase, v dobro drugih ali v splošno korist. Zato praviloma v zvezi s prostovoljskim delom ni izplačil dohodkov za opravljeno delo, so pa prostovoljske organizacije obvezne zagotavljati povračila dogovorjenih stroškov prostovoljcu, če je z dogovorom o prostovoljskem delu tako dogovorjeno. Z navedenim zakonom so v navedenem primeru kot pravica prostovoljca določena povračila potnih stroškov, stroškov prehrane, in nastanitve, stroški prevoza in drugi stroški povezani s potjo in bivanjem v tujini, nadomestilo za uporabo lastnih sredstev in nadomestilo za osebne stroške. Glede na to, da je v četrtem odstavku 108. člena zakona že določeno, da se v davčno osnovo ne všteva povračila stroškov prevoza, nočitve in dnevnice pod določenimi pogoji in do določene višine, in sicer v primerih prostovoljnega sodelovanja posameznikov v različnih nepridobitnih dejavnostih, med katere sodi tudi prostovoljsko delo, za katero praviloma ne prejmejo plačila za delo,

temveč le povračila stroškov, je določeno, da se v davčno osnovo poleg navedenih povračil stroškov prevoza, nočitve in dnevnic pod določenimi pogoji in do določenih višin ne vštevajo tudi nekatera druga nadomestila stroškov in nagrade, ki jih prostovoljska organizacija zagotavlja prostovoljcu v zvezi z opravljanjem prostovoljskega dela v skladu z Zakonom o prostovoljstvu, in sicer:

1. nadomestilo za uporabo lastnih sredstev prostovoljca se pod pogoji, kot jih določa Zakon o prostovoljstvu ne vštevajo v davčno osnovo do višine, ki jo kot pravico določa ta zakon, to je letno do višine 20 % povprečne mesečne plače zaposlenih v Sloveniji za januar preteklega koledarskega leta. Dejanske stroške je mogoče uveljavljati na podlagi dokazil.
2. nadomestilo za osebne stroške prostovoljcu, ki je napoten na opravljanje organiziranega prostovoljskega dela iz tujine v Slovenijo ali iz Slovenije v tujino - na podlagi dogovora s prostovoljsko organizacijo, ki je osebo napotila in če je slednja za tako izplačilo zagotovila potrebna sredstva ali na podlagi evropskega ali mednarodnega programa, ki poteka na podlagi mednarodne pogodbe, ki jo je sklenila ali k njej pristopila Slovenija - se ne vštevajo v davčno osnovo v odvisnosti od tega, ali gre za napotene v Slovenijo - tem se v davčno osnovo ne vštevajo dnevno do višine 20% dnevnic za službeno potovanje nad 12 do 24 ur v Sloveniji, ki se ne vštevajo v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja, ali gre za napotene v tujino - tem se v davčno osnovo ne vštevajo dnevno, ne glede na dejanski čas trajanja napotitve oziroma bivanja v posameznem dnevu - do višine 20% dnevnic za službeno potovanje nad 14 do 24 ur v tujino, ki se ne vštevajo v davčno osnovo dohodka iz delovnega razmerja. Navedeni zneski dnevnic so določeni z Uredbo o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja (Ur.l. RS, št. 140/06 in 76/08). Dnevnic so v tem primeru določene le kot merilo za višino neobdavčenega dela tega nadomestila.
3. nagrada, ki jo prostovoljcu izplača prostovoljska organizacija za izjemne dosežke se ne vštevajo v davčno osnovo do višine 50% zadnje izplačane finančne nagrade za državno priznanje za izjemne dosežke na področju prostovoljstva (ta nagrada za državno priznanje je zajeta med dohodke, ki so oproščeni plačila dohodnine v skladu s 1. točko 107. člena ZDoh-2). Navedene finančne nagrade za državno priznanje so določene z Uredbo o nagradi in priznanjih za prostovoljstvo (Ur.l.RS, št. 62/11), višina finančne nagrade za prejemnike priznanj pa se v skladu s 3. členom navedene uredbe določi s sklepom Vlade RS in je v skladu s 6. členom navedene uredbe navedena tudi v javnem pozivu za predlaganje kandidatov za nagrado oziroma priznanja, ki se objavi tudi v Uradnem listu RS. Navedena nagrada se do določene višine ne vštevajo v davčno osnovo, če so izpolnjeni vsebinsko enakovredni pogoji, ki sicer veljajo tudi za oprostitev dohodnine od državnih nagrad in priznanj za izjemne dosežke na različnih področjih (če jo največ enkrat letno v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljstvo, izplača prostovoljska organizacija, ki ima v splošnem aktu vnaprej določena merila, ki opredeljujejo izjemne dosežke ter postopek in kriterije za izbor; ne gre za redni dohodek ali za dohodek za opravljeno delo oziroma storitev in je bil prejemnik nagrade izbran kot nagrajenec brez lastne aktivnosti oziroma udeležbe v postopku izbora nagrajenca).
4. plačilo prostovoljske organizacije za nezgodno zavarovanje prostovoljca, ki mora biti nezgodno zavarovan v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljstvo za čas opravljanja prostovoljskega dela, če prostovoljsko delo opravlja v pogojih, ki pomenijo nevarnost za zdravje ali življenje prostovoljca ali če je tako dogovorjeno z dogovorom o prostovoljskem delu.

S šestim odstavkom je določeno, da se v primeru, če se izplačuje dohodke, navedene v četrtem ali v 1. do 3. točki petega odstavka 108. člena v višini, ki presega znesek, naveden v

navedenih odstavkih oziroma točkah kot neobdavčen, se znesek posameznega dohodka v delu, ki presega znesek, ki je določen kot neobdavčen, všteva v davčno osnovo.

K 18. členu

S tem členom se v prvem odstavku 109. člena zakona spreminja navedba dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo rezidenta, zaradi uvedbe cedularnega načina obdavčevanja dohodkov iz dejavnosti, za katere se davčno osnovo ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov. Določa se, da se navedeni dohodki ne vštevajo v letno davčno osnovo. Iz tega razloga se črtajo drugi in tretji odstavek ter spremeni četrti odstavek.

V sistemu normiranih odhodkov se več ne priznavajo dejanski odhodki (obvezni prispevki za socialno varnost).

K 19. členu

S tem členom se v besedilu 116. člena zakona spreminja navedba dohodkov, ki se vštevajo v letno davčno osnovo rezidenta, s čimer se jasno določa, da se zaradi določitve cedularnega načina obdavčevanja dohodkov, ki jih ustvari davčni zavezanec, ki svojo davčno osnovo ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, ne všteva v letno davčno osnovo.

K 20. členu

S tem členom se zaradi določitve cedularnega načina obdavčevanja dohodkov, ki jih ustvari davčni zavezanec, ki svojo davčno osnovo ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, v prvem stavku drugega odstavka 120. člena zakona dodaja konkretnejša opredelitev dohodkov, ki jih obravnava ta člen.

Določa se, da pravila o povprečenju veljajo za zavezance, ki so dosegli dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in ugotavljajo davčno osnovo od tega dohodka na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. Pravila o povprečenju se tako ne uporabljajo za fizične osebe, ki dosegajo dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in ugotavljajo svojo davčno osnovo v skladu z drugim odstavkom 47. člena na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov. Po novem so slednji zavezanci obdavčeni po cedularnem principu in po fiksni davčni stopnji, s tem pa povprečenje izgubi smisel.

K 21. členu

S tem členom se zaradi določitve cedularnega načina obdavčevanja dohodkov, ki jih ustvari davčni zavezanec, ki svojo davčno osnovo ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, v prvem odstavku 128. člena zakona dodaja konkretnejša opredelitev dohodkov, za katere velja določba 128. člena.

Določa se, da pravila o izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti veljajo za zavezance, ki dosegajo dohodek iz dejavnosti iz 46. člena zakona, če ugotavljajo davčno osnovo od tega dohodka na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov.

Šesti in sedmi odstavek 128. člena zakona se črtata zaradi določitve cedularnega načina obdavčevanja dohodkov, ki jih ustvari davčni zavezanec, ki svojo davčno osnovo ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov ter zaradi spremembe načina izračunavanja akontacije dohodnine od teh dohodkov. Način izračuna akontacije od teh dohodkov pa je urejen v novem 135. b členu.

K 22. členu

S tem členom se zaradi obdavčitve dohodka fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost in svojo davčno osnovo ugotavljajo z upoštevanjem normiranih odhodkov po cedularnem principu, naslov VIII. poglavja zakona preimenuje tako, da pokrije tudi te dohodke, in sicer tako, da se VIII. poglavje na novo poimenuje »Stopnja dohodnine in obveznost plačevanja dohodnine od dohodka, ki se ne všteva v letno davčno osnovo«.

K 23. členu

S tem členom se določa novi 131. a člen zakona, s katerim se jasneje in zaradi prenosa novega dohodka v sistem cedularne obdavčitve bolj transparentno določa vsebina VIII. poglavja. Z novim 131. a členom se tako zaradi preglednosti nove razširjene ureditve obdavčevanja po cedularnem principu jasno določa, kateri dohodki se ne vštevajo v letno davčno osnovo, in sicer dohodki iz kapitala, dohodki iz dejavnosti fizične osebe, ki ugotavlja davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

K 24. členu

S tem členom se določajo novi 135. a, 135. b in 135. c členi, ki urejajo materialna pravila obdavčitve dohodka iz dejavnosti, od katerega se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

Z novim 135. a členom se določa davčna stopnja, po kateri se obračunava davek od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, in sicer po višini 20%. Za določanje višine davčne osnove se uporabljajo določbe poglavja dohodka iz dejavnosti.

Z novim 135. b členom se določa izračun in plačilo dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo. Določeno je, da se izračun dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, torej dohodek iz dejavnosti fizične osebe, ki davčno osnovo ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, opravi z davčnim obračunom na letni ravni, ki ga opravi zavezanec sam. S tem se spreminja dosedanji način izračunavanja davčne osnove za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost in svojo davčno osnovo ugotavljajo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, v skladu s katerim se je izračun akontacije dohodnine opravil na podlagi obračuna davčnega odtegljaja, ki ga je opravil plačnik davka, ali pa na podlagi odločbe davčnega organa, ki je bila izdana na podlagi napovedi davčnega zavezanca. Z davčnim odtegljajem ali z odločbo davčnega organa, izdano na podlagi napovedi davčnega zavezanca, se je izračunala akontacija dohodnine od dohodkov iz dejavnosti, ki so se nato všteli v letno davčno osnovo. Po novi ureditvi pa se bo na letni ravni na podlagi samoobdavčitve z davčnim obračunom davka od dohodkov iz dejavnosti, ki se ne vštevajo v letno davčno osnovo, izračunala dohodnina, ki se bo štela za končni davek. Med letom se bo plačevala tudi akontacija dohodnine od tega dohodka, v kar se bosta štela med letom plačana akontacija dohodnine od tega dohodka, ugotovljena v skladu z novim 135. c členom in davčni odtegljaj iz 68. člena tega zakona, kot je to urejeno v drugem odstavku novega 135. b člena. Tretji odstavek določa poračune med letom plačane akontacije dohodnine od tega dohodka z zneskom obračunane dohodnine od tega dohodka na letni ravni, in sicer tako, da v primerih, če je znesek obračunane dohodnine na letni ravni večji od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, zavezanec doplača razliko dohodnine. Če pa je znesek obračunane dohodnine na letni ravni manjši od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, se zavezancu razlika dohodnine vrne. Roke in načine morebitnih vračil in doplačil dohodnine se ureja z zakonom, ki ureja davčni postopek.

Z novim 135. c členom se določa izračun in plačilo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, razen akontacije, ki se plačuje na podlagi davčnega odtegljaja iz 68. člena zakona. V skladu s tem členom se bo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, torej od tistega dohodka iz dejavnosti fizične osebe, ki svojo davčno osnovo ugotavlja z upoštevanjem normiranih odhodkov, za davčno leto določila v višini dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v letno davčno osnovo, po zadnjem obračunu od dohodka iz dejavnosti, če ni z zakonom drugače določeno. Na ta način se bo akontacija dohodnine določala na enak način kot se določa predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti fizične osebe, ki svojo davčno osnovo ugotavlja z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov. Akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, od katerega se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, se bo določala ali na podlagi predhodnega obračuna dohodnine od dohodka iz dejavnosti, ki se ne všteva v davčno osnovo, ali na podlagi predhodnega obračuna akontacije dohodnine iz dejavnosti, ki se všteva v letno davčno osnovo. S tem je poenoten način ugotavljanja akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, od katerega se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, saj se ne glede na to, kako je v preteklem davčnem letu zavezanec ugotavljal davčno osnovo (ali z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov, ali z upoštevanjem normiranih odhodkov), ugotavlja akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, od katerega se davčna osnova ugotavlja z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov na podlagi predhodnega obračuna dohodka iz dejavnosti. Roke in način plačevanja akontacije dohodnine se določa z zakonom, ki ureja davčni postopek.

K 25. členu

S tem členom se določa prenehanje uporabe posebne ureditve višine normiranih odhodkov, ki velja v 49. členu Zakona o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 70/08), v katerem je določeno, da se ne glede na prvi odstavek 59. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 117/06 in 10/08; v nadaljevanju: ZDoh-2), pri ugotavljanju davčne osnove od dohodkov, ki jih zavezanec iz tretjega in četrtega odstavka 48. člena ZDoh-2 doseže s proizvodnjo električne energije iz mikrosoproizvodnje in naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov, katerih nazivna moč ne presega 50 kW, upoštevajo normirani odhodki v višini 70% ustvarjenih prihodkov. Ker je s tem zakonom določena splošna višina normiranih odhodkov v višini 60% ustvarjenih prihodkov, specialna ureditev v Zakonu o spremembah in dopolnitvah Energetskega zakona ni več potrebna. Poleg tega se določa prenehanje uporabe določbe tretjega stavka drugega odstavka 28. člena Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (Uradni list RS, št. 83/03 uradno prečiščeno besedilo, 93/05) v delu, v katerem se sklicuje na šesti in sedmi odstavek 48. člena Zakona o dohodnini in določba drugega stavka prvega odstavka 6. člena Zakona o razvojni podpori Pomurski regiji (Uradni list RS, št. 87/09) v delu, v katerem se sklicuje na šesti in sedmi odstavek 48. člena Zakona o dohodnini. Obe določbi se v navedenem delu zaradi spremembe šestega in sedmega odstavka 48. člena zakona, več ne moreta uporabljati.

K 26. členu

S tem členom se v prvem odstavku določa prehodni režim za priznavanje oziroma nepriznavanje prihodkov in odhodkov za fizične osebe, ki opravljajo dejavnost in ugotavljajo svojo davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, ki je potreben zaradi prehoda iz sistema ugotavljanja prihodkov in odhodkov po principu plačane realizacije, ki se s tem zakonom za te zavezanec ukinja, na obračunano realizacijo. Tako bodo morali davčni zavezanci, ki bodo ob uveljavitvi tega zakona prešli iz načina priznavanja prihodkov in

dohodkov po principu plačane realizacije na obračunano realizacijo, upoštevati prihodke in odhodke na način, da ne bo prišlo do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja.

Z drugim odstavkom se določa prehodni režim za ugotavljanje prihodkovnega pogoja za vstop v sistem normiranih odhodkov za zavezanca, ki so že v letu 2012 ugotavljali svojo davčno osnovo na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, saj le ti za zahtevano obdobje po tretjem odstavku 48. člena zakona niso dolžni ugotavljati prihodkov po pravilih o računovodenju (obračunana realizacija).

K 27. členu

S tem členom se določa začetek veljave zakona, in sicer se določa, da začne zakon veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se za davčna leta od 2013 dalje, kar pomeni za dohodke, ki so bili pridobljeni oziroma doseženi v davčnih letih od 2013 dalje.

Ta določba ne pomeni določitve začetka uporabe v smislu od 1.1.2013 dalje, saj se bodo določbe lahko uporabljale že v letu 2012 za potrebe davčne obravnave dohodkov, ki se bodo nanašali na leto 2013 oziroma se bodo določbe zakona, ki so veljale pred uveljavitvijo sprememb še uporabljale v letu 2013, za potrebe davčne obravnave dohodkov, ki se bodo nanašali na davčno leto 2012. Ne bodo pa se uporabljale za davčno obravnavo dohodkov oziroma pobiranja davka od teh dohodkov, ki se pripisujejo davčnemu letu 2012 in predhodnim.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

14. člen

(vir dohodka iz vzajemnih skladov)

Dohodki iz vzajemnega sklada, vključno z dobičkom iz kapitala, doseženim z odsvojitvijo investicijskih kuponov oziroma enot premoženja vzajemnega sklada (v nadaljnjem besedilu: investicijskih kuponov), imajo vir v Sloveniji, če vzajemni sklad upravlja družba za upravljanje, ki je rezident Slovenije po zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

43. člen

(vrednotenje bonitet in vštevanje v davčno osnovo)

(1) Znesek bonitete se praviloma določa na podlagi primerljive tržne cene. Če primerljive tržne cene ni mogoče določiti, se znesek bonitete določi na podlagi stroška, ki je nastal pri delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem bonitete, če ni s tem zakonom drugače določeno. Tako ugotovljena boniteta se zmanjša za plačila, ki jih delojemalec plača delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem določene bonitete, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Če delodajalec zagotovi delojemalcu osebno motorno vozilo za privatne namene, se ne glede na dejansko uporabo vozila za privatne namene in ne glede na način, kako je delodajalec pridobil vozilo, v davčno osnovo delojemalca všteva 1,5% nabavne vrednosti vozila mesečno, za vsak začetni koledarski mesec uporabe vozila. Nabavna vrednost vozila, ki se upošteva pri izračunu davčne osnove, se v drugem letu zniža za 15% in v naslednjih letih do vključno četrtega leta še vsako leto za 15%, v petem letu se zniža še za 10% in v naslednjih letih do vključno osmega leta še vsako leto za 10%, v vseh naslednjih letih je enaka 10%. Če delojemalec mesečno prevozi manj kot 500 km v privatne namene, se nabavna vrednost, ugotovljena na način določen v prejšnjem stavku, zmanjša za 50%. Če delodajalec zagotovi gorivo za privatno uporabo vozila, se davčna osnova mesečno poveča za 25%. Boniteta se ne ugotavlja v primeru uporabe osebnega vozila zaradi izvajanja ukrepov varovanja, ki jih izvaja policija v skladu z zakonom o policiji.

(3) Če delodajalec delojemalcu zagotovi nastanitev s plačilom najemnine ali brez plačila najemnine in vrednosti bonitete za nastanitev delojemalca ni mogoče določiti v višini tržne vrednosti ali v višini stroškov delodajalca, se vrednost bonitete določi mesečno v višini 0,6% tržne vrednosti premoženja, s katerim se zagotavlja nastanitev delojemalca, na dan obračuna bonitete.

(4) Če delodajalec delojemalcu zagotovi pravico do nakupa oziroma pridobitve delnic po znižani vrednosti ali pravico do pridobitve drugega premoženja, se boniteta ugotavlja na dan, ko je pravica izvršena oziroma na dan, ko je delojemalec pridobil delnice ali kako drugo vrsto premoženja. Če delojemalec odsvoji pravico do nakupa delnic ali do pridobitve drugega premoženja, se boniteta ugotavlja na dan odsvojitve navedene pravice.

(5) Če delodajalec delojemalcu zagotovi posojilo brez obresti ali z obrestno mero, ki je nižja od tržne, se boniteta določi na podlagi tržne obrestne mere. Za tržno obrestno mero se šteje priznana obrestna mera, ki jo določi minister, pristojen za finance, na podlagi zakona, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb za potrebe določanja obresti med povezanimi osebami.

48. člen

(davčna osnova)

(1) Davčna osnova od dohodka iz dejavnosti je dobiček, ki se ugotovi kot razlika med prihodki in odhodki, doseženimi v zvezi z opravljanjem dejavnosti, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Za ugotavljanje prihodkov in odhodkov se uporabljajo predpisi o obdavčitvi dohodkov pravnih oseb, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(3) Zavezanec, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. zanj ne obstaja obveznost vodenja poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih in ne vodi poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih; za druge predpise se ne štejejo davčni predpisi,

2. njegovi prihodki iz dejavnosti v zadnjih zaporednih 12 mesecih, z vključno mesecem oktobrom tekočega leta, ne presegajo 42.000 eurov,

3. ne zaposluje delavcev, lahko pri ugotavljanju davčne osnove naslednjega davčnega leta zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena, lahko zavezanec, ki je na novo začel z opravljanjem dejavnosti in izpolnjuje pogoja iz 1. in 3. točke tretjega odstavka tega člena, pri ugotavljanju davčne osnove v prvem davčnem letu in v drugem davčnem letu, če je začel z opravljanjem dejavnosti v zadnjih šestih mesecih prvega davčnega leta, zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

(5) Za posamezno kmetijsko in dopolnilno dejavnost se sme v okviru kmečkega gospodinjstva kot zavezanec prigrasiti en sam nosilec dejavnosti.

(6) Ne glede na tretji odstavek tega člena, lahko zavezanec iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. zanj ne obstaja obveznost vodenja poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih in ne vodi poslovnih knjig in evidenc po drugih predpisih; za druge predpise se ne štejejo davčni predpisi,

2. prihodki iz dejavnosti v zadnjih zaporednih 12 mesecih, z vključno mesecem oktobrom tekočega leta, ne presegajo 42.000 eurov na nosilca in na drugega člana kmečkega gospodinjstva, ki je vključen v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva, v skladu z zakonom, ki ureja obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, pri ugotavljanju davčne osnove naslednjega davčnega leta zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena, lahko zavezanec, ki je na novo prigrasil ugotavljanje davčne osnove po drugem odstavku 47. člena tega zakona in izpolnjuje pogoj iz 1. točke šestega odstavka tega člena, pri ugotavljanju davčne osnove v prvem in drugem davčnem letu, zahteva upoštevanje normiranih odhodkov v višini, določeni v 59. členu tega zakona.

49. člen

(upoštevanje prihodkov in odhodkov)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove se upošteva prihodke in odhodke ob njihovem nastanku, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se pri ugotavljanju davčne osnove zavezanca iz tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona upoštevajo prihodki ob njihovem plačilu.

(3) Prihodki in odhodki se pri prehodih med načinoma upoštevanja prihodkov in odhodkov, določenima v prvem in drugem odstavku tega člena, upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja.

58. člen

(posebnosti določanja davčne osnove pri kmetijski dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena)

(1) Za prenehanje opravljanja dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona se ne šteje:

1. določitev novega nosilca dejavnosti, če se kot nosilec dejavnosti določi drug član kmečkega gospodinjstva,
2. potek roka iz 3. točke drugega odstavka 47. člena tega zakona, tudi ob odločitvi, da se v prihodnje dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti ne bo obravnaval kot dohodek iz dejavnosti.

(2) Za potrebe ugotavljanja davčne osnove se:

1. sredstva, ki so v lasti ali v finančnem najemu člana kmečkega gospodinjstva, in se uporabljajo za opravljanje dejavnosti, štejejo, kot da so v lasti ali v finančnem najemu nosilca dejavnosti;
2. pravice in obveznosti, ki jih je pridobil oziroma prevzel član kmečkega gospodinjstva v zvezi z opravljanjem dejavnosti, štejejo, kot da jih je pridobil oziroma prevzel nosilec dejavnosti.

(3) Kot odhodek se v skladu s prvim in drugim odstavkom 56. člena tega zakona priznajo tudi obvezni prispevki za socialno varnost članov kmečkega gospodinjstva iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

59. člen

(normirani odhodki)

(1) Pri ugotavljanju davčne osnove zavezanca iz tretjega in četrtega odstavka 48. člena tega zakona, se upoštevajo normirani odhodki v višini 25% ustvarjenih prihodkov.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se pri ugotavljanju davčne osnove od dohodkov, ki jih zavezanec iz tretjega in četrtega odstavka 48. člena tega zakona doseže z izdelavo ali prodajo izdelkov domače in umetnostne obrti, za katere ima veljavno pozitivno mnenje pristojne komisije Obrtne zbornice Slovenije, upoštevajo normirani odhodki v višini 70% ustvarjenih prihodkov.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se pri ugotavljanju davčne osnove od dohodkov, ki jih zavezanec iz tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona doseže z opravljanjem kmetijske, gozdarske in dopolnilne dejavnosti na kmetiji, upoštevajo normirani odhodki v višini 70% ustvarjenih prihodkov.

60. člen

(izguba)

(1) Če je davčna osnova negativna, zavezanec izkaže izgubo.

(2) Izgubo lahko zavezanec pokriva z zmanjšanjem davčne osnove od dohodka iz dejavnosti v naslednjih letih.

(3) Pokrivanje izgube po drugem odstavku tega člena se prizna največ do višine davčne osnove od dohodka iz dejavnosti.

(4) Pri zmanjšanju davčne osnove od dohodka iz dejavnosti na račun izgub iz preteklih let se davčna osnova od dohodka iz dejavnosti najprej zmanjša za izgubo starejšega datuma.

(5) Izgube ni mogoče prenesti na novega zasebnika oziroma pravno osebo, kadar zavezanec preneha z opravljanjem dejavnosti.

(6) Določbe tega člena se ne uporabljajo za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtem, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona.

66. člen

(olajšava za donacije)

(1) Zavezanec lahko uveljavlja znižanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in v naravi za humanitarne, invalidske, socialno-varstvene, dobrodelne, znanstvene, vzgojno-izobraževalne, zdravstvene, športne, kulturne, ekološke in religiozne namene, in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom drugih držav članic EU, razen poslovnim enotam rezidentov držav članic EU, ki se nahajajo izven držav članic EU, ki so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti, do zneska, ki ustreza 0,3% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu.

(2) Zavezanec lahko uveljavlja, poleg znižanja davčne osnove po prvem odstavku tega člena, dodatno znižanje davčne osnove do zneska, ki ustreza 0,2% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu, za znesek izplačil v denarju in v naravi za kulturne namene in za takšna izplačila prostovoljnemu društvu, ustanovljenim za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki delujejo v javnem interesu za te namene in sicer le za takšna izplačila rezidentom Slovenije in rezidentom drugih držav članic EU, razen poslovnim enotam rezidentov držav članic EU, ki se nahajajo izven držav članic EU, ki so po posebnih predpisih ustanovljeni za opravljanje navedenih dejavnosti, kot nepridobitnih dejavnosti.

(3) Zavezanec lahko uveljavlja tudi znižanje davčne osnove za znesek izplačil v denarju in naravi političnim strankam, vendar največ do zneska, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu.

(4) Za znesek, ki ustreza 0,3% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu iz prvega odstavka tega člena, in za znesek, ki ustreza 0,2% obdavčenega prihodka zavezanca v davčnem letu iz drugega odstavka tega člena, in za znesek, ki je enak trikratni povprečni mesečni plači na zaposlenega pri zavezancu iz tretjega odstavka tega člena, se šteje znesek vseh izplačil v celotnem davčnem letu.

(5) Zavezanec lahko za znesek, ki presega znesek znižanja davčne osnove po tem členu za namene in izplačila po drugem odstavku tega člena, znižuje davčno osnovo v naslednjih treh davčnih letih skupaj z znižanjem davčne osnove za te namene za tekoče davčno leto, vendar skupaj ne več, kot je določeno v prvem in drugem odstavku tega člena, in največ v višini davčne osnove.

(6) Zavezanec lahko uveljavlja olajšavo za donacije v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena tudi če gre za izplačila v države članice Evropskega gospodarskega prostora (v nadaljnjem besedilu: EGP), ki hkrati niso države članice EU.

(7) Ne glede na prvi, drugi in šesti odstavek tega člena davčnih olajšav ni mogoče uveljavljati za izplačila v države, s katerimi ni zagotovljena izmenjava informacij, ki bi omogočala spremljanje teh izplačil. Sklep o določitvi seznama držav objavi minister, pristojen za finance, v Uradnem listu Republike Slovenije.

67. člen

(omejitve v zvezi z olajšavami)

(1) Določbe 61. do 66. a člena tega zakona se ne uporabljajo za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtim, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona.

(2) Davčne olajšave iz 61. do 66. a člena tega zakona, vključno s prenosom neizkoriščenega dela olajšave za vlaganja v raziskave in razvoj in neizkoriščenega dela olajšave za investiranje, se priznajo skupaj največ do višine davčne osnove.

68. člen

(davčni odtegljaj)

(1) Od dohodkov, od katerih se v skladu z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb, izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, se izračunava, odteguje in plačuje davčni odtegljaj, če jih v okviru opravljanja dejavnosti dosega zavezanec po tem zakonu. Davčni odtegljaj se izračunava, odteguje in plačuje od osnove in po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se davčni odtegljaj izračunava, odteguje in plačuje tudi od plačil, ki jih zavezanec po tem poglavju dosega v okviru opravljanja dejavnosti nastopajočega izvajalca ali športnika. Davčni odtegljaj se izračunava, odteguje in plačuje od posameznega plačila, zmanjšanega za normirane stroške v višini, določeni v prvem odstavku 59. člena tega zakona, po stopnji, določeni z zakonom, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb. Zavezanec nerezident, ki nima poslovne enote v Sloveniji, lahko namesto normiranih stroškov uveljavlja posamezni aktivnosti v Sloveniji neposredno pripisljive dejanske stroške, ki se priznajo na podlagi dokazil.

(3) Davčni odtegljaj se ne izračunava, odteguje in plačuje, če zavezanec, rezident ali nerezident, ki ima poslovno enoto v Sloveniji, izplačevalcu dohodka predloži svojo davčno številko.

(4) Davčni odtegljaj se odšteje od akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, odmerjene za davčno leto v skladu s prvim odstavkom 128. člena tega zakona.

(5) Določbe tega člena se ne uporabljajo za zavezanca, kateremu se davčna osnova ugotavlja v skladu s tretjim, četrtim, šestim in sedmim odstavkom 48. člena tega zakona.

81. člen

(obresti)

(1) Obresti po tem poglavju so obresti od posojil, obresti od dolžniških vrednostnih papirjev, obresti od denarnih depozitov pri bankah in hranilnicah ter drugih podobnih finančnih terjatev do dolžnikov, dohodek iz oddajanja v finančni najem, dohodek iz življenjskega zavarovanja ter dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve prihodkov vzajemnega sklada v obliki obresti.

(2) Kot obresti se po tem poglavju obdavčuje vsako nadomestilo, ki ne predstavlja vračila glavnice iz finančno dolžniškega razmerja, vključno z nadomestili za tveganje ali za zmanjšanje vrednosti glavnice iz finančno dolžniškega razmerja zaradi inflacije, če ni s tem zakonom drugače določeno. Kot obresti se obdavčujejo tudi diskonti, bonusi, premije in podobni dohodki iz finančno dolžniškega razmerja ali dogovora, ki se nanaša na finančno dolžniško razmerje.

(3) Za dohodek iz življenjskega zavarovanja iz prvega odstavka tega člena se šteje tudi dohodek iz dodatnega pokojninskega zavarovanja, sklenjenega po pokojninskem načrtu, ki ni vpisan v poseben register, in dohodek iz prostovoljnega pokojninskega zavarovanja.

(4) Za dolžniške vrednostne papirje iz prvega odstavka tega člena se štejejo tudi zamenljivi dolžniški vrednostni papirji.

90. člen (dividende)

(1) Dividende po tem poglavju so dividende in drugi dohodki, doseženi na podlagi lastniškega deleža.

(2) Za lastniški delež po prvem odstavku tega člena se šteje vsak delež, ki ga ima fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: imetnik deleža) na podlagi vloženih sredstev v gospodarski družbi, zadrugi in drugih oblikah organiziranja, vključno s premoženjskim vložkom tihega družbenika v podjetje nosilca tihe družbe in premoženjskim vložkom fizične osebe v katerikoli drugo obliko organiziranja, ki ima pretežno naravo lastniškega kapitala (v nadaljnjem besedilu: plačnik).

(3) Kot dividenda se po tem poglavju obdavčuje vsaka razdelitev dohodka imetniku deleža iz premoženja plačnika oziroma povezane osebe (po tem zakonu ali zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb) plačnika na podlagi njegovega lastniškega deleža v plačniku, ki ne predstavlja zmanjšanja njegovega lastniškega deleža, vključno z razdelitvijo v obliki delnic ali zamenljivih obveznic ter pripisom dobička kapitalskemu deležu družbenika.

(4) Kot dividende se po tem poglavju obdavčuje tudi:

1. prikrito izplačilo dobička, določeno v zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb;
2. dobiček, ki se razdeli v zvezi z dolžniškimi vrednostnimi papirji, ki zagotavljajo udeležbo v dobičku plačnika;
3. dohodek, ki ga zavezanec doseže na podlagi delitve čistega dobička vzajemnega sklada ali delitve prihodkov vzajemnega sklada, ki niso zajeti z 81. členom tega zakona.

94. člen (odsvojitve kapitala)

Za odsvojitve kapitala po tem poglavju se šteje vsaka odsvojitve kapitala ali dela kapitala, kot je zlasti prodaja kapitala, dajanje kapitala v dar, zamenjava kapitala, unovčitev investicijskega kupona, izplačilo sorazmernega dela likvidacijske mase v primeru likvidacije vzajemnega sklada, izplačilo lastniškega deleža v primeru prenehanja gospodarske družbe, zadruge ali druge oblike organiziranja, izplačilo lastniškega deleža v primeru zmanjšanja lastniškega kapitala gospodarske družbe, zadruge ali druge oblike organiziranja, izstopa ali

izključitve ter drugi primeri izplačila lastniškega deleža, izplačanega v denarju ali v naravi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

95. člen
(neobdavčljiva odsvojitve kapitala)

Za odsvojitve kapitala po tem poglavju se ne šteje:

1. prenos kapitala preminule osebe na dediča, volilojemnika ali osebo, ki ju nadomesti po predpisih o dedovanju, ali na drugo osebo, ki uveljavlja kakšno pravico iz zapuščine, zaradi smrti fizične osebe;
2. odsvojitev nepremičnine po pogodbi o dosmrtnem preživljanju ali po darilni pogodbi za primer smrti;
3. prenos nepremičnin iz naslova razlastitev, po predpisih, ki urejajo to področje;
4. prenos kapitala posojilojemalcu ali zastavnemu upniku v primeru ustanovitve zastavne pravice na kapitalu, in prenos nazaj posojilodajalcu oziroma zastavitelju, razen prenosa nazaj v primeru, ko se posojeni kapital proda in vrne novo kupljeni kapital;
5. zamenjava vrednostnih papirjev z istovrstnimi papirji istega izdajatelja, pri kateri se ne spreminjajo razmerja med družbeniki in kapital izdajatelja ter ni denarnega toka;
6. razdelitev delnic istega izdajatelja na delnice ali združitve delnic istega izdajatelja v delnice, ki se opravi pri nespremenjenem osnovnem kapitalu izdajatelja, razen morebitnih denarnih izplačil; za delnico po tej točki se šteje tudi začasnica;
7. zamenjava prednostnih delnic z navadnimi delnicami istega izdajatelja; morebitna denarna izplačila ob zamenjavi se štejejo za delno odsvojitve;
8. zmanjšanje deleža v okviru zmanjšanja osnovnega kapitala, ki je namenjeno kritju prenesene izgube oziroma čiste izgube poslovnega leta ali prenosu zneskov v kapitalne rezerve ali umiku delnic oziroma deležev oziroma zmanjšanje kapitalnega deleža v osebni družbi zaradi izračunanega deleža družbenika pri izgubi osebne družbe, ki se odpiše od njegovega kapitalnega deleža oziroma zmanjšanje vrednosti deleža, ki ga je vpisal član zadruge, ki je namenjeno kritju neporavnane izgube zadruge;
9. izplačilo deleža v dobičku družbeniku osebne družbe, ki se odpiše od njegovega kapitalnega deleža;
10. zamenjava delnic investicijske družbe, ki je nastala iz pooblaščenice investicijske družbe, z investicijskimi kuponi vzajemnega sklada v postopku obveznega preoblikovanja investicijske družbe, nastale iz pooblaščenice investicijske družbe, v vzajemni sklad, po predpisih, ki urejajo to področje;
11. prenos kapitala v postopkih prisilne izterjave obveznih dajatev v skladu z zakoni.

105. člen
(opredelitev drugih dohodkov)

(1) Drugi dohodki so vsi dohodki, ki se v skladu s tem zakonom ne štejejo za dohodke fizične osebe iz 1. do 5. točke 18. člena tega zakona.

(2) Za druge dohodke po tem zakonu se ne štejejo dohodki iz 19. do vključno 32. člena tega zakona in dohodki, ki so v skladu s tem zakonom oproščeni plačila dohodnine ali se ne všttevajo v davčno osnovo.

(3) Drugi dohodki vključujejo:

1. nagrade;
2. darila;
3. dobitke v nagradnih igrah;
4. priznavalnine po zakonu o republiških priznavalninah in zakonu o uresničevanju javnega interesa na področju kulture;
5. kadrovske in druge štipendije;
6. družinske invalidnine in družinski dodatek po zakonu o vojnih invalidih;
7. nadomestila, prejeta v zvezi z ustanovitvijo ali obremenitvijo pravice in drugi dohodki, doseženi s prenosom oziroma odstopom pravice na premoženju, ki je prenosljiva in katere vrednost je mogoče izraziti v denarju;
8. aro, ki jo je prejel zavezanec ob sklenitvi pogodbe in ki je ne vme stranki, ki ni izpolnila pogodbe, razen are, ki jo zavezanec zadrži v zvezi z opravljanjem dejavnosti, kot je določena v 46. členu tega zakona;
9. izplačila odkupne vrednosti v skladu z zakonom o pokojninskem in invalidskem zavarovanju in zakonom o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb;
10. vsako nadomestilo, ki ga imetnik deleža prejme na podlagi lastniškega deleža iz 90. člena tega zakona v plačniku, ki ne predstavlja zmanjšanja njegovega lastniškega deleža; za nadomestilo se šteje vsak proizvod, storitev ali druga ugodnost, ki jo imetniku deleža ali njegovemu družinskemu članu, na podlagi lastniškega deleža, zagotovi plačnik ali povezana oseba (po tem zakonu ali zakonu, ki ureja davek od dohodkov pravnih oseb) plačnika, ki se ne šteje za dohodek po III.6.2. poglavju tega zakona;
11. dohodek, ki se ne šteje za dohodek iz zaposlitve, za dohodek iz dejavnosti, za dohodek iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, za dohodek iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice ter za dohodek iz kapitala in ni dohodek, ki se ne šteje za dohodek po tem zakonu oziroma ni dohodek, oproščen plačila dohodnine po tem zakonu.

107. člen
(oprostitev)

Ne glede na 105. člen tega zakona, se dohodnine ne plačuje od:

1. nagrade in priznanja za izjemne dosežke na humanitarnem, znanstveno-raziskovalnem, kulturnem, vzgojno-izobraževalnem, športnem ali socialnem področju, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- jih izplača država, samoupravna lokalna skupnost ali ustanova, ki ni povezana oseba ali sedanji, prejšnji ali bodoči delodajalec prejemnika ali osebe, ki je povezana s prejemnikom,
- ne gre za redni dohodek ali za dohodek za opravljeno delo oziroma storitev in
- je bil prejemnik nagrade ali priznanja izbran kot nagrajenec brez lastne aktivnosti oziroma udeležbe pri prijavi na razpis oziroma v postopku izbora nagrajenca;

2. prejemkov, namenjenih pokritju dokumentiranih stroškov prevoza, nočitve in dnevnice, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki:

- jo napoti ali pozove državni ali drug organ zaradi izvajanja dejavnosti tega organa;
- prostovoljno oziroma na podlagi vabila ali poziva sodeluje v prostovoljnih ljubiteljskih, humanitarnih, dobrodelnih, vzgojno izobraževalnih, zdravstvenih, kulturnih, športnih,

raziskovalnih, sindikalnih dejavnostih, v dejavnostih zbornic, v dejavnostih verskih skupnosti in v dejavnostih političnih strank, pod pogojem, da so navedene dejavnosti nepridobitne dejavnosti;

– prostovoljno oziroma na podlagi vabila ali poziva sodeluje v dejavnostih društev in njihovih zvez (za sodelovanje se šteje tudi delovanje v organih društev in njihovih zvez), zaradi uresničevanja ciljev oziroma namenov, zaradi katerih so društva ustanovljena, ne pa v okviru opravljanja pridobitne dejavnosti teh društev; in v zvezi s tem prejme le povračilo navedenih stroškov pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona;

3. prejemkov, namenjenih pokritju stroškov dnevnice in prevoza, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki na podlagi imenovanja opravi funkcijo člana volilnega odbora na podlagi predpisov o volitvah in v zvezi s tem prejme le povračilo navedenih stroškov pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona;

4. dnevnih povračil stroškov po pravilih EU, kadar je izplačilo opravljeni fizični osebi, ki sodeluje v projektu tesnega medinstitucionalnega sodelovanja, in v zvezi s tem prejme le navedene prejemke;

5. prejemkov, namenjenih pokritju stroškov prevoza, nočitve in dnevnice, kadar je izplačilo opravljeno fizični osebi, ki se udeleži posveta z mednarodno udeležbo in v zvezi s tem prejme le povračilo stroškov pod pogoji in do višin, ki so določeni za povračila stroškov v predpisu vlade iz 44. člena tega zakona;

6. izplačila odkupne vrednosti v primeru rednega prenehanja prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja zaradi pridobitve pravice do pokojnine, pod pogojem, da sredstva niso izplačana zavarovancu, temveč se v skladu z 352. in 353. členom Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06) v enkratnem znesku prenesejo izplačevalcu pokojnine v imenu in za račun zavarovanca, ki sklene zavarovanje, po katerem zavarovanec pridobi pravico do doživljenjske mesečne pokojninske rente;

7. prenosa sredstev iz enega pokojninskega načrta v drugi pokojninski načrt prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja v skladu s 360. členom Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 104/05 – uradno prečiščeno besedilo in 69/06);

8. družinske invalidnine in družinskega dodatka po zakonu o vojnih invalidih, ki jih prejmejo družinski člani osebe, ki je padla, umrla ali je bila pogrešana pri opravljanju vojaških ali drugih dolžnosti za cilje obrambe ali varnosti Republike Slovenije ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo (1991) ali osebe, ki je izgubila življenje, umrla ali bila pogrešana zaradi dogodkov ob vojaški agresiji na Republiko Slovenijo (1991) in družinski člani osebe, ki je na tej podlagi uveljavila status vojaškega vojnega invalida ali civilnega invalida vojne, po njeni smrti.

108. člen

(davčna osnova za druge dohodke)

(1) Davčna osnova je doseženi dohodek, če ni s tem zakonom za posamezno vrsto dohodka drugače določeno.

(2) V davčno osnovo se ne všteva posameznega darila, če njegova vrednost ne presega 42 eurov oziroma če skupna vrednost vseh daril, prejetih v davčnem letu od istega darovalca, ne presega 84 eurov.

(3) V davčno osnovo se ne vštevata dobitka v nagradnih igrah, ki niso igre na srečo, kjer je potrebno določeno znanje, spretnost ali naključje, če vrednost dobitka ne presega 42 eurov.

109. člen

(letna davčna osnova rezidenta)

(1) Letna davčna osnova od dohodkov rezidenta, pridobljenih v davčnem letu, je vsota davčnih osnov od dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, dohodka iz oddajanja premoženja v najem in iz prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov, vključno s povečanji in zmanjšanja, določenimi pri posamezni vrsti dohodka.

(2) Na letni ravni ugotovljena vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določen v tretjem in četrtem odstavku 48. člena tega zakona, se zmanjša za obvezne prispevke za socialno varnost, določene v 56. členu tega zakona, vendar največ do višine vsote davčnih osnov.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena, se letna davčna osnova od dohodkov iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, ugotovljena kot vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določen v šestem in sedmem odstavku 48. člena tega zakona, zmanjša tudi za obvezne prispevke za socialno varnost članov kmečkega gospodinjstva, ki se plačujejo iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena, se letna davčna osnova od dohodkov iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti zmanjša za obvezne prispevke za socialno varnost, ki se nanašajo na socialno varnost zavezanca, ki opravlja kmetijsko ali dopolnilno dejavnost na kmetiji, in jih plačuje kot kmet oziroma član kmečkega gospodarstva, v skladu s predpisi, v višini razlike med obveznimi prispevki za socialno varnost, ki jih zavezanec plačuje iz naslova opravljanja kmetijske in dopolnilne dejavnosti in delom obveznih prispevkov za socialno varnost iz tega naslova, ki so upoštevani pri izračunu davčne osnove od osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti. Zavezancem, ki ugotavljajo davčno osnovo od dohodkov iz kmetijske in dopolnilne dejavnosti na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, se razlika iz prvega stavka tega odstavka prizna v obračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

(5) Na letni ravni ugotovljena vsota davčnih osnov, ugotovljenih na način, kot je določen v 71. členu tega zakona, vključno z oprostitevami iz 73. člena tega zakona, se zmanjša za obvezne prispevke za socialno varnost iz naslova opravljanja osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, ki se nanašajo na socialno zavarovanje zavezanca, za pristojbine, uvedene s predpisi o gozdovih in za stroške delovanja in vzdrževanja osuševalnih in namakalnih sistemov, določene na podlagi predpisov o kmetijskih zemljiščih.

(6) Če je na letni ravni ugotovljena davčna osnova iz 71. člena tega zakona negativna, se šteje, da je davčna osnova enaka nič.

(7) Letna davčna osnova se ob izpolnjevanju pogojev iz 116. člena tega zakona lahko ugotavlja tudi za rezidente držav članic EU oziroma EGP.

116. člen

(olajšave za rezidente držav članic EU oziroma EGP)

Fizična oseba, ki je rezident države članice EU oziroma EGP, ki ni Slovenija, in v Sloveniji dosega dohodke iz zaposlitve, dohodke iz dejavnosti, dohodke iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, dohodke iz oddajanja premoženja v najem in prenosa premoženjske pravice ter druge dohodke, lahko uveljavlja olajšave, določene v 111., 112. in 114. členu tega zakona, če z dokazili dokaže, da znašajo navedeni dohodki, doseženi v Sloveniji, najmanj 90% njenega celotnega obdavčljivega dohodka v davčnem letu, in če dokaže, da so v državi njenega rezidentstva dohodki, doseženi v Sloveniji, izvzeti iz obdavčitve ali so neobdavčeni

120. člen (povprečenje)

(1) Ne glede na drugi odstavek 119. člena tega zakona, se zavezancu, ki je prejel dohodek iz delovnega razmerja na podlagi sodne odločbe za preteklo leto ali več preteklih let (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: dohodek iz preteklih let), dohodnina odmeri od neto letne davčne osnove – ki vključuje tudi dohodek iz preteklih let – po posebej izračunani povprečni individualni stopnji zavezanca (v nadaljnjem besedilu: povprečna stopnja). Povprečna stopnja se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona in letne davčne osnove iz 109. člena tega zakona, ki se zmanjša za 80% davčne osnove od dohodka iz preteklih let ter za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, 113. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona.

(2) Ne glede na drugi odstavek 119. člena tega zakona, se zavezancu, ki je dosegel dohodek iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, dohodnina odmeri od neto letne davčne osnove – ki vključuje tudi dohodke iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena – po posebej izračunani povprečni stopnji. Povprečna stopnja se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona in letne davčne osnove iz 109. člena tega zakona, v katero se vštevajo le sorazmerni del davčne osnove, vključno s povečanji in zmanjšanimi ter davčnimi olajšavami, od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona na člana kmečkega gospodinjstva, ki je obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti, ter zmanjša za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, 113. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona. Sorazmerni del dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena se ugotovi tako, da se ta dohodek razdeli na toliko delov, kolikor je članov kmečkega gospodinjstva zavezanca, ki so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

(3) Ne glede na drugi odstavek 119. člena tega zakona, se zavezancu, ki je prejel dohodek iz oddajanja premoženja v najem iz 75. člena tega zakona kot nadomestilo za služnost ali zaradi nemožnosti uporabe premoženja, ki se izplača za več let (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: večletni dohodek), dohodnina odmeri od neto letne davčne osnove – ki vključuje tudi večletni dohodek – po posebej izračunani povprečni stopnji. Povprečna stopnja se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona in letne davčne osnove iz 109. člena tega zakona, ki se zmanjša za 80% davčne osnove od večletnega dohodka ter za zneske olajšav iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 112. člena, 113. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena in 117. člena tega zakona.

128. člen (akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti)

(1) Akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti se za davčno leto izračuna od davčne osnove, določene v III.3. poglavju tega zakona, vključno z zmanjšanjem in povečanjem davčne osnove ter davčnimi olajšavami, upošteva davčne olajšave, določene v prvem,

drugem in četrtem odstavku 113. člena tega zakona, in na podlagi stopenj dohodnine, določenih v 122. členu tega zakona.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena se pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti, lahko upošteva olajšava iz 111. člena, prvega in drugega odstavka 114. člena tega zakona, če zavezancu za posamezno davčno leto te olajšave niso bile upoštevane pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, ki ga izplača glavni delodajalec, ali je bilo na ta način upoštevanih manj kot 5/12 teh olajšav. V primeru smrti zavezanca se zavezancu prizna sorazmerni del olajšav do dneva smrti zavezanca v skladu s prejšnjim stavkom tega odstavka.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti za zavezanca, ki je dosegel dohodke iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, lahko izračuna po posebej izračunani povprečni stopnji akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Povprečna stopnja akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti se izračuna ob upoštevanju stopenj dohodnine iz 122. člena tega zakona, sorazmernega dela davčne osnove od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona, določene v III.3. poglavju tega zakona, vključno z zmanjšanjem in povečanjem davčne osnove ter davčnimi olajšavami (v nadaljnjem besedilu tega odstavka: davčna osnova), na člana kmečkega gospodinjstva, ki je obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovan iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti, in ob upoštevanju drugega odstavka tega člena. Sorazmerni del davčne osnove od dohodka iz dejavnosti iz drugega odstavka 47. člena tega zakona se ugotovi tako, da se davčna osnova razdeli na toliko delov, kolikor je članov kmečkega gospodinjstva zavezanca, ki so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovani iz naslova kmetijske in dopolnilne dejavnosti.

(4) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti se za davčno leto določi v višini akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti po zadnjem obračunu akontacije dohodnine, če ni z zakonom drugače določeno. Predhodna akontacija dohodnine se plačuje v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(5) Predhodna akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti in davčni odtegljaj iz 68. člena tega zakona se odštejeta od akontacije dohodnine iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena. Morebitna vračila in doplačila akontacije dohodnine se plačujejo v rokih in na način, določen z zakonom, ki ureja davčni postopek.

(6) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena, se akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti za zavezance iz tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona izračuna in plača od davčne osnove iz tretjega, četrtega, šestega in sedmega odstavka 48. člena tega zakona po stopnji 25%. Pri izračunu akontacije se lahko upošteva olajšava iz prvega, drugega in četrtega odstavka 113. člena tega zakona, če zavezanec oceni, da bo v davčnem letu izpolnil pogoje za olajšavo.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena, se za zavezance iz šestega odstavka tega člena akontacija dohodnine lahko izračuna in plača po znižani stopnji, vendar ne nižji od 10%, če zavezanec plačuje obvezne prispevke za socialno varnost iz naslova opravljanja dejavnosti. Za znižano stopnjo akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti se odloči zavezanec sam, o čemer mora obvestiti davčni organ in izplačevalca dohodka, če oceni, da bo akontacija dohodnine previsoka glede na pričakovano dohodnino na letni ravni.

**V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA
SKRAJŠANEM POSTOPKU**